

Vytis

“THE KNIGHT”

VOL. XXIII.

JANUARY - SAUSIO, 1937

No. 1 - 394

Rev. J. Navickas, M.I.C.
 St. Mary's College,
 Thompson, Conn.

VYTAUTO DIDŽIOJO PAMINKLAS KAUNE

Entered as second Class Matter Oct. 23, 1933 at the Postoffice at Chicago, Ill. Under Act of March 3, 1879. Accepted as special rate of postage provided for in Section 1103 of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

Published monthly by

KNIGHTS OF LITHUANIA

4736 South Wood Street

Chicago, Illinois

Phone Lafayette 6298

Editor ..... ANTHONY L. LAPINSKAS

Managing Editor ..... AL. MANSTAVIČIUS

— Subscriptions —

Yearly \$1.80; Foreign Countries \$2.00; Single Copy 15c.

Korespondencijos ir įvairūs raštai turi pasiekti „VYTIS“ prieš 5tą kiekvieno mėnesio jei norima kad raštai tilptų to paties mėnesio „VYTY“.

THE MEMBERSHIP DRIVE IS ON!

During the first two weeks of January certain New England councils "went to town" in the new membership drive. One young Knight from So. Boston (I will not mention his name at this time) has already enrolled 10 new members. Besides, he sent us a number of good suggestions. In his opinion every member ought to be given an application card and told — "Bring this card and new member for the next council meeting". I am convinced that our organization would grow more rapidly, if in our ranks we had more members like this young Bostonian.

Let's Work Together

The council news appearing in this issue of VYTIS indicates that practically all councils are conducting or will conduct a membership drive for new members. Yet, the period during which these drives will be carried on is not the same. There can be no doubt, that the membership drive results will be better, if all councils work on the same idea together. Past experience tells us, that many a project failed to bring results because the local councils did not co-operate with the Supreme Council. Don't you think now is time to do some real co-operative work? Let's try!

Don't Forget Your Magazine

For many years it was the policy of this organization not to solicit outside readers because VYTIS was the official magazine of our organization. Yet, the present opinion seems to be that VYTIS should be read by all American Lithuanians. This idea can become a reality in several months, if the individual members will become interested. The VYTIS administration is willing to pay you 25% of the collected subscription as compensation for your trouble. Every member of the organization can earn himself a few dollars during his spare time and at the same time spread the popularity of VYTIS. Here's another opportunity to give your organization a grand boost.

Have you any Suggestions?

For years it has been the policy of the organization that Vytis must be improved and made more interesting. The editorial staff, after a perusal of many suggestions, decided to introduce several new columns. Should you have any ideas, send them to us. We might use them, if possible. Always bear this point in mind: Vytis is the official magazine of the Knights of Lithuania, but it is intended for all Lithuanian youth also. Your co-operation and suggestions are welcome.

Subscribers: Any Change in Your Address should be reported **Direct** to us **Two Weeks Before** it is to take Effect and not through your postmaster or other agencies. The slightest delay in changing and correcting addresses is sure to result in loss of copies of "VYTIS". The Post Office Department will no longer permit the delivery of mail incorrectly addressed and second class mail will not be forwarded. Notify Us at once of any error in your present address label:

"VYTIS" — 4736 S. Wood St.,
Chicago, Illinois.

CENTRO VALDYBA

1936—1937 METAMS

- Kun. J. Vaitekūnas, Dvasios Vadas,
349 Smith St., Providence, R. I.
- A. J. Mažeika, Pirmininkas,
145 Taylor St., Brooklyn, N. Y.
- P. Razvadauskas, I Vice Pirmininkas,
16 Winfield St., Boston, Mass.,
- Joseph C. Peters, II Vice Pirm.,
2222 W. 23rd Place, Chicago, Ill.
- Monica Z. Peters, Raštininkė,
2222 W. 23rd Place, Chicago, Ill.
- John Bačinskas, Išdininkas,
344 Millbury St., Worcester, Mass.
- Edw. Staniulis, Išdo Globėjas,
106 Lafayette, St., Paterson, N. J.
- S. Vilkelis. Išdo Globėjas,
2137 Eevergreen Ave., Chicago, Ill.

Spaustuvės Direktorai:

- Adv. Konnie J. Savickus,
2054 Powell Ave., Chicago, Ill.
- Kun. P. Katauskas,
6812 S. Washtenaw Ave.,
Chicago, Ill.

VYTIS

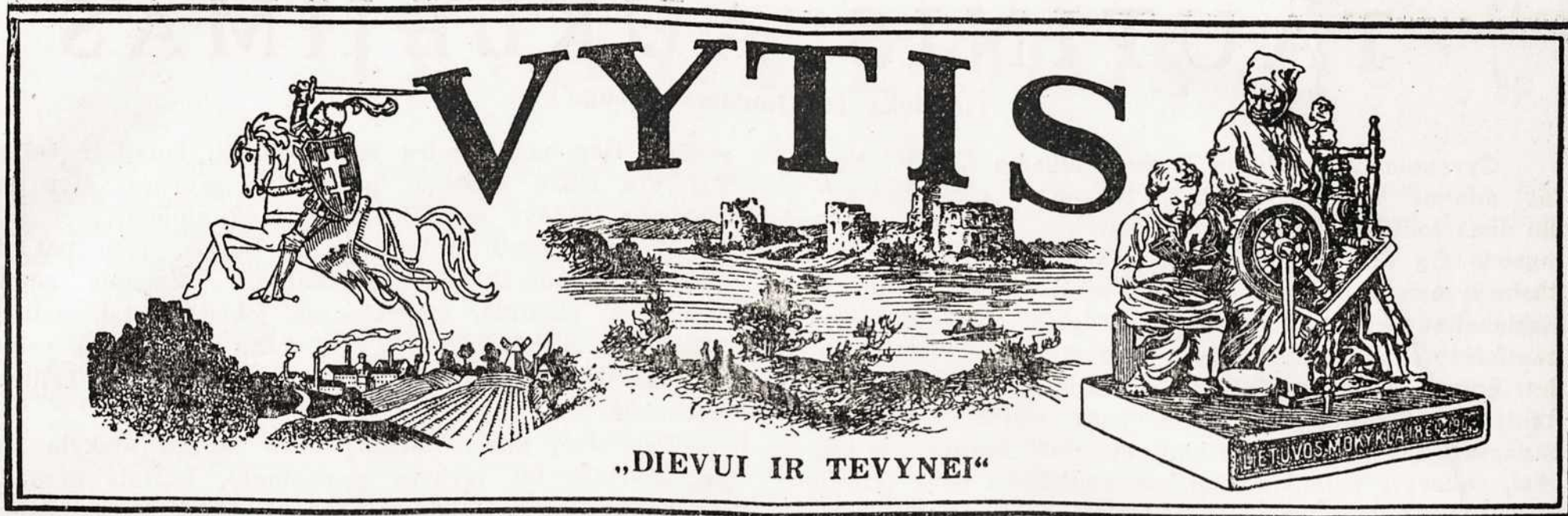
4736 So. Wood St.
Chicago, Ill.

I enclose \$..... for which please send Vytis to the following person:

Name.....

Address.....

City.....

DABAR LAIKAS

Gražiausių pasiryžimų pilni štai jau įžengėme į 1937 metus. O šie metai yra nepaprasti tuo, jog jie yra mūsų organizacijos jubiliejaus metai ir mums ypatingai svarbu įvykdinti visus pasiryžimus — stiprinti ir auginti savo organizaciją.

Su Naujais Metais mes pradėjome naujų narių vaju. Tai yra mūsų pirmutinis žingsnis. Jei tas darbas bus sėkmingas, tuo sustiprinsime didžiai savo organizaciją, netik padarydami šiems metams gražią pradžią, bet taipgi galėsime didžiuotis ir džiaugtis — gi jei ne, organizacija dėl to nukentės ir už tai tik save galėsime kaltinti.

Kad šis naujų narių vaju gerai pasisektų, visų svarbiausiai, kad kiekvienas vytis ir vytė su didžiausiu pasišventimu stotų į darbą ir rašyti į organizaciją kiek galima daugiau tinkamų narių. Vajaus pasisekimas priklausys netik nuo kiekybės, bet ypatingai nuo naujų narių kokybės, ir mūsų organizacija tikrai laimės tiek kiek mes patys padirbėsime.

Taigi labai svarbu, kad vajaus laiku ir apskričiai ir pavienės kuopos dėtų savo visas pastangas surengti įvairių pramogų su paskaitomis apie Vyčių organizaciją bei jos tikslus, kur būtų sukviesta jaunimas ir jam išaiškinta svarba bei naudingumas būti šios organizacijos nariu.

Vajaus sėkmingumas priklausys ir nuo to, ant kiek vajaus laiku katalikiškoji visuomenė bei jos vadai suteiks mums paramos. Tiesa, iki šiol vyčiai tikrai gali džiaugtis visokeriopa morale mūsų vadų parama ir ypatingai daugeliu pažadų Lietuvos Vyčių organizacijai remti, bet reikia apgailestauti, jog iki šiol ta žadėta parama liko daugiausiai tik gražiais pažadais.

Štai dabar pasitaiko tikrai gera proga šio vajaus laiku katalikiškai visuomenei ir ypač jos vadams prisidėti prie šio taip gražaus darbo, pagelbėti vyčiams gauti daugiau naujų narių į kuopas, kur jos veikia, o kurios dabar neveikia, jas gaivinti bei naujas tvirti. Nes, ištikrųjų, auginant ir stiprinant šią taip jau daug lietuvių ir bažnyčiai pasitarnavusią jaunimo organizaciją, stipriname ir auginame gražią ir pastovią lietuvių ateitį Amerikoje.

Jau nuo seniau pasireiškia vyčių organizacijoj trūkumas veiklių vadų. Dėl to šiai organizacijai tenka gerokai nukentėti. Šio vajaus proga būtų labai gražu, jei jų skaičius ypatingai įstotų į šią jaunimo organizaciją ir prisidėtų prie sąmonijimo ir auklėjimo Ameri-

kos lietuviškojo jaunimo šioje šalyje lietuviškoje dvasioje. Kurie gi to negalėtų padaryti, tai nors netiesioginiai galėtų remti šią organizaciją, užrašydami sau ar kam iš jaunųjų vyčių organizacijos organą ir vienintelį šios šalies visam jaunimui pritaikintą žurnalą „VYTI“, kuriuo ypač pastaruoju laiku Vyčiai gali tikrai didžiuotis.

Taigi dabar štai laikas visiems vyčiams stoti į darbą ir stiprinti savo organizaciją. Gi katalikiškoji visuomenė Amerikoje ir ypatingai jos vadai nuoširdžiai šiuomi kviečiami dabar, šio vajaus laiku paduoti savo draugišką paramos ranką ir nors dalinai išpildyti savo praeityje vyčiams pareikštus pažadus, nes vien pažadais nieko nebus atlikta. Gražu yra pažadėti, bet daug svarbiau ir daug gražiau savo pažadus išpildyti.

A. J. MAŽEIKA

RAŠYKIM VISI! DIRBKIM VISI!

Jei šeimynoje yra tinginių, tai jie išmėto ir darbščiujų uždirbtą turtą — šeimyna skursta. Jei visi šeimynos nariai yra geri darbininkai — šeimyna gražiai ir laimingai gyvena.

Visi „Vyties“ skaitytojai ir rėmėjai sudaro vieną šeimyną. Ar galės kas apie mus pasakyti, kad pas mus yra nenorinčių darbo dirbti? Ne. Mes elgsimės taip, kad kiekvienas apie mus sakytų: jie visi savo laikraštį platina, jie redakcijai rašo, jie pataria, kaip geriau laikraštį redaguoti, jie visi dirba ir vieningai kruta kaip skruzdėlės. Mes visi būsim tokie, kad kiekvienas mūsų uolumą vieningumą ir sutarimą tik pagirti galėtų.

Labai džiuginantis dalykas, kad „Vytis“ iki šiol jau surinko kelis desėtkus bendradarbių, kurie rašo ir rašys straipsnius „Vyčiui“. Daugumoje tai vis mokslus baigę Amerikos lietuvių sūnūs ir dukterys. Jie, kaip ir pats redaktorius, sutiko dirbti be atlyginimo. Jie nori prisidėti prie bendro kultūrinimosi darbo.

Visi raginami čiupti už plunksnos ir paremti lietuvišką spaudą savo straipsniais, rašiniais. Rašykite taip, kaip mokate. „Vytis“ nėra kažin kokių mokslinčių laikraštis, bet paprastų Amerikos lietuvių sūnų ir dukterų laikraštis, kuriame plaka gyva lietuvių širdis. Parašykite, sesės ir broliai, ko jūs pageidautumėt skaityti „Vyties“ puslapiuose, o redakcija su savo bendradarbiais pasistengs jus patenkinti. Tik sukruskim, Vyčiai ir Vytės sidabrinio jubiliejaus metai jau čia!

TAUTINIS AUKLĖJIMAS

(Ištrauka iš „Jaunimo Draugo“)

Gyvename tautiškumo ir nacionalizmo laikais. Nuolat minimi žodžiai: „tauta“, tėvynė“, „patriotizmas“. Su šiais žodžiais rišamos gilios sąvokos ir jausmai, kurie nurodo šių dienų kultūriniam gyvenimui linkmes. Kultūrinė, visuomenė ir politinė veikla eina tautine ir nacionaline kryptimi. Tautos stengiasi išugdyti savo tautiečiuose gerą susipratimą, sąmoningumą. Nori išauklėti gerus patriotus. Kultūros vaisiais norima sustiprinti tautiškumą, uždegti savo tėvynės meile. Valstybės stengiasi savo politine veikla patikrinti tautiškumo pradus, sudaryti palankias sąlygas tautiškam savo piliečių auklėjimui. Rūpinamasi net ir tais tautiečiais, kurie jau nuo seniau gyvena svetimuose kraštuose! Nors kūnu atskirti nuo savo tėvynės, bet dvasia ir širdimi turi jungti su savo tauta. Turi suprasti ir jausti, koks kraujas teka jų gyslomis. Šiuo atveju įsidėmėtinas Musolini'o obalsis: ten yra italas, kur plaka itališka širdis. Kitaip sakant, ten turi būti italas, kur plaka itališka širdis.

Ne kitaip yra ir su vokiečiais. Jų vidaus, vadinama populiacinė politika vedama ta kryptimi, kad kuo daugiau susikurtų vokiškų šeimynų, padidėtų vokiškose šeimynose gimimų skaičius. Nemažiau rūpinamasi ir tais vokiečiais, kurie gyvena svetimose šalyse. Šiandieną vokiečiai skelbia vokiečių tautos bendromenę. Toji bendromenė turi jungti visus vokiečius, kur jie begyventų — savo ar svetimoje valstybėje. Bendra vokiečių tautos idėja turinti vienyti visus vokiečius. O štai vokiečių mokyklų auklėjimo dėsnis: išmokyti vokiškai skaityti, rašyti, vokiškai galvoti, vokiškai jausti, vokiškai norėti. Vokietis turi gerai žinoti, kad jis esąs vokietis. Jis turi tvirtai jaustis vokiečiu. Tai yra pamatiniai vokiečių tautinio auklėjimo reikalavimai, kurie ypatingai pastaruoju laiku tiksliai vykdomi gyveniman. Tokioje dvasioje išauklėtam vokiečiui nėra pavojaus nutautėti.

Jeigu didelės tautos taip brangina ir saugoja nuo nutautėjimo savo narius, juo labiau juos turi branginti mažesnės tautos. Jei didelės tautos, norėdamos savo narius sujungti į stiprų vienetą, ugdo savo tautiečiuose sąmoningumą, susipratimą, auklėja patrijotinį jausmą, tai juo labiau tomis priemonėmis turi pasinaudoti mažesnės tautos, kuriom dažnai atsiranda daugiau pavojaus. Tautinis auklėjimas — tai laidas tautai sustiprėti. Jei tuo būdu stiprinasi gausios tautos, juo labiau turi stiprintis ir mažiau gausios.

Tautinė sąmonė ir tėvynės meilė — tai svarbiausi tautinio gyvenimo ramsčiai, stipriausios tautos narių jungtys. Kas gerai žino, kurios jis tautybės, kam plaka širdyje savo tėvynės meilė, tas savo tautos, savo tėvynės niekuomet neužmirš, nors gyventų svetimame krašte.

Sąmoninga tautinė mintis, gilus patriotizmas nežino nuotolio, nežino ribų. Jų neužtversi valstybių sienom, neatskirsi tolimiausiais pasaulio kraštais. Tikras tautos ir tėvynės sūnus ir duktė neužmiršta savojo krašto, savųjų žmonių, savosios kalbos, gyvendamas toli — tarp svetimųjų.

Tautiškumas žmogui yra įgimta savybė. Gimstame ir augame tautoje. Paveldime savo tautos būdo ypatybes, kurios paskui vystosi tautinės kultūros įtakoje. Paveldime ilgais amžiais sukurtą, tobulintą, dailintą tautos kalbą — priemonę savo mintims ir jausmams

reikšti! Gauname bendrą būdą galvoti, jausti ir veikti. Tai yra mūsų dvasinės prigimties savybės. Mes jas gauname iš tėvų ir atiduodame savo ainiams.

Žmogus negali būti visai be tautos. Taip pat jis negali priklausyti kelioms tautoms. Žmogus negali būti visai atskiras, nepriklausęs jokiai tautai, neturįs jokios tautos būdo bruožų. Tai būtų žmogus be veido, be dvasinio antspalvio! Jis negali priklausyti ir kelioms motinoms.

Pasitaiko, kurie išsižada savo tautos, atskyla nuo jos. Kartais tai įvyksta sąmoningai, kartais nesąmoningai. Bet ir jie atskirai gyventi negali. Nepriklausomai kurti nesugeba. Turi naudotis kurios nors tautos sukurtais kultūros vaisiais — kalba, literatūra, menu, papročiais! Ir taip, atskilę nuo vienos tautos, šliejasi prie kitos, pametę savąją eina prie kitos. Be tautos neapsieisi. O mesti savoji ir plaktis prie svetimos yra nenormalus reiškinys. Tai išsigimimo ženklas. Dvasinio sumenkėjimo ir nupuolimo požymis. Susmukimo faktas. Jei tautoje daugiau pasirodo tokių ženklų, ji pradeda silpnėti. Jei tauta tokiems reiškiniams laiku neužkerta kelio, jeigu ji leidžia išsigimimui giliau įleisti šaknis savo organizman, tokia tauta ilgainiui ima nykti, merdėti, ir pagaliau atsiranda jai rimto pavojaus anksčiau ar vėliau visai žlugti. Todėl kiekvienas išsigimėlis yra didžiausia tautos nelaimė.

Nutautėjimo priežastimi beveik visuomet būna kultūrinė tautų nelygybė. Vienos tautos daugiau, kitos mažiau kultūringos. Atsilikusios tautos vieton ugdyti, vystyti savo kultūrą ir tuo būdu turtinti bendrą visos žmonijos kultūrinį lobyną, ima ir pasiduoda kultūringesnių tautų įtakai. Tai vergiškumo reiškinys. Tauta, kuri pati nekuria, neatlieka savo paskirties, nenuveikia jai skirto kultūrinio darbo. Tauta lygi žmogui, užkasiam talentą į žemę. Kas gera, reikia pasiimti iš kultūringų tautų, bet už tai nereikia vergiškai savęs atiduoti. Kultūra turi būti žmonių gerovės, o ne vergijos šaltinis.

Sąmoninga tauta, kuri gerai supranta savo kultūrinę paskirtį, savo uždavinį, niekuomet nesutiks merdėti, rūsėti be kilnaus savarankiško kūrybinio darbo, geruoju pasiduoti akiai vergauti kitiems. Sąmoninga tauta nori gyventi ir stiprėti. Ji nenaikina savo kūrybinių jėgų, bet stengiasi jas išugdyti. Ji neužkasa to, kas jai duota, bet nuo savęs dar tiek prideda. Ji savo kūrybiniu darbu atneša dideles ir brangias kultūringes gėrybes. Tokia tauta nusipelnija sau garbingą vardą ir gauna teisę dalyvauti kitų kultūringų tautų šeimoje. Ji pasidaro naudinga bendram pasaulio kultūros gyvenimui. Ji tampa lygiu kultūringų tautų bei valstybių bendromenės nariu.

Kodel gi mūsų tautybė yra mums labai brangi? Visu pirma dėl to, kad ji yra didelė dvasinė gėrybė.

Mūsų tautybė yra taip pat galingas visuokeriopo progreso akstinas. Kaip tik mes supratome esą skirtingi nuo kitų tautų, turinti savų ypatingų uždavinių, mūsų tautinė ambicija verčia mus gražiai pasireikšti pasaulio tautų šeimos gyvenime. Iš vienos pusės mes negalime atsilikti nuo kitų kultūringų kraštų nė vienoje gyvenimo srityje! Mes turime kilti apšvietoje, ugdyti dorovę, mokslą ir meną, kelti ekonominę gerovę, gydyti socialines žaizdas ir trūkumus — žodžiu, mes turime laimėti kultūringos tautos vardą — tikra to žodžio prasme.

GYVASIS ŽODIS

Gyvas žodis visuomet turėjo ir tebeturi kaip paskiriems asmenims, taip ir bendruomenei didelės įtakos. Yra tai tartum kasdienė duona, kuria žmonės kitą dieną ir vienas kitam teikia dvasinio ir gyvenimo džiaugsmo.

Gyvename laikais, kada žmogaus reikšmė pareina ne nuo jo fizinių, bet psichinių savybių, o ypač nuo jo gyvojo žodžio. Sugebėjimas gerai kalbėti yra reikalingas ne tik siekiant valdžios, bet taip pat ir besistengiant išsilaikyti virš gyvenimo bangų, kurios dažnai nuskindina nepasiruošusius vienetus. Kalba yra kaip tik apsigynimo įrankis. Todėl kiekvienas žmogus turi tam tikrame laipsnyje gražiai kalbėti.

Gražia kalba galime atsiekti ir praktiškų tikslų, nes norėdami gyventi, turime daryti įtakos kitų žmonių veiksams ir valiai. Teisingas yra posakis, kad iškalbos galybei gali prilygti tik meilės galybė.

Ir iš tikrųjų, kas geriau paragins dorai gyventi, kas lengviau atbaidys nuo nusikaltimų ir gražiau pagirs geruosius? Argi ne kilnu kalbos pagalba suvaldyti žmonių būrį, patraukti jį prie savęs nuo blogo? — sakė Ciceronas, vienas garsiausių kalbėtojų, gyvenęs dar I amžiuje prieš Kristų. Praslinkus po Cicerono mirties 43 metams, atėjo pasaulį Kristus, kuris, vykdydamas savo pašaukimą žemėje, žodžiu skelbė ir mokino, t. y. veikė žmonių širdis ir protus, liepdamas ir kitiems tą patį daryti. Apskritai, maža tėra pasaulyje žmonių, kurie nesuprastų, kaip naudinga yra gražiai kalbėti. Kiekvienas jaučia, kad nuo kalbėjimo būdo pareina jo pasisekimas. Juk ir vaikas dažniausiai daugiau gauna iš savo tėvelių tik tuomet, kai jis gražiai pakalba ir sumaniau paprašo. Tačiau ne kiekvienas supranta, kad norint gerai kalbėti reikia pažinti tam tikros taisyklės ir reikia toje srityje lavintis.

Kalba gali išreikšti žmonių mintis įvairiais būdais. Tas gero kalbėjimo taisyklės nurodo retorika. Tos taisyklės sako, kad reikia išsireikšti taip aiškiai ir suprantamai, kad klausytojas galėtų viską suprasti; reikia kalbėti taip gražiai, kad klausytojas įgautų malonių išpūdžių; reikia prakalbėti nuoširdžiai, kad sukeltum klausytojo jausmus; reikia kalbėti taip protingai ir įtikinančiai, kad paveiktum protą ir valią. Ciceronas vadina geru kalbėtoju tą, kuris sugeba pamokinti, pradžiuginti ir paraginti. Šiais laikais, kada apšvieta ir mokslas yra lyg ir visiems prieinami, iškalba turi ypatingai didelės reikšmės; su jos pagalba galima net mokslą popularizuoti.

Ar kalbėtoju reikia gimti, ar galima šioje srityje pramokti, išsilavinti?

Genijai gimsta labai retai. Vidutiniškų gabumų žmogus, besilavindamas, gali išmokti kalbėti gražiai ir taisyklingai.

Kalba yra, be abejo, Dievo dovana. Čia yra svarbu balsas, balso prietaisų struktūra ir kalbos dvasinis savumas. Praktika rodo, kad turint ir vidutiniškus gabumus galima išmokti gražiai kalbėti. Juk garsiausi kalbėtojai Demostenas ir Ciceronas turėjo įdėti darbo kol tapo kalbėtojais. Mat, kalbos paruošimas yra susijęs su kalbėtojo pasiruošimu! Vienas garsus prancūzų kalbėtojas sako, kad kalbėtojas, žengdamas prie tribūnos, turi žinoti, ką jis pasakys, turi mokėti pasakyti tai, ką nusprendė, ir laiku užbaigti. Kalbėtojas turi reikalo su

klausytojais, kurie viens nuo kito skiriasi savo būdu bei įsitikinimais. Reikia taip kalbėti, kad kiekvienas kalbą suprastų ir visiems ji būtų aiški.

Yra įvairių kalbėtojų: vieni paruošia kalbą raštu, kiti kalba žodžiu. Savaime suprantama, kad skaitymas iš lapelių prie gražybės nepriskaitoma. Jeigu kalbėtojas naudojasi lapeliais, jis turi juos bent truputį nuo žiūrovų paslėpti, nes dažnai publika, ypač ilgesnių kalbų metu, ima domėtis, ar daug dar lapelių liko ir ar greit kalba bus baigta — visa tai klausytojus labai išblaško. Atmintinai mokintis kalba irgi nepatartina, nes tokiais atvejais dažnai atmintis užvilia ir kalba nepavyksta. Be to, toks kalbėtojas nepadarо didesnio išpūdžio, nes klausytojai kalbančiame nejaučia kūrybos ir naturalumo.

Ruošint kalbą visuomet reikėtų sudaryti planą mintyje arba raštu. Kalbėtojas turėtų stengtis daryti įtaką kitų žmonių valiai savo argumentų rimtumu. Pradžioje kalbėtojas turi užmegsti su klausytojais bendrumo giją, sudaryti tam tikrą nuotaiką ir minties harmoniją.

Nereikia niekuomet nutolti nuo temos, nes nutolimas klausytojus labai išblaško. Įžanga turi būti trumpa, nes klausytojai pradžioje kalbos atydziai klausо. Del to tuo metu ir reikia stengtis pradėti vystyti pasirinktą temą. Apsakymas turi būti turtingas ir aiškus, kad klausytojai viską be didesnio vargo suprastų.

Retorinė kalbos dalis — tai parinkimas ir sugrupavimas argumentų. Kalbos baiga — tai vaizdo, įsitikinimo, išpūdžio sudarymas, ką svarbu sudaryti kalbos metu. Laiku ir gražiai užbaigta kalba pataiso net ir nevykusios kalbos išpūdį.

Kalbėti reikia ne per daug garsiai (šioji pastaba liečia kalbos pradžią). Garsiai pradėjus kalbėti, balsas keisti jau nebelengva, be to, toks kalbėjimas vargina klausytojus, kurie į kalbos pabaigą nustoja ją sekti. Kalbos vienodumas yra didžiausia kalbėtojo yda, nes tokia kalba yra neįvairi. Teisingai vienas poeta yra pasakęs: „Kalba turėtų būti lanksti ir pasakyti viską, ką tik suima protas, kartais turėtų būti greita ir aiški, kaip žaibas; kartais turėtų būti liūdna, kaip dykumų diena, kartais graži, kaip angelų kalba“.

Kalba yra susijusi su žmogaus kvėpavimu. Kvėpavimas darо įtakos kalbos technikai, todėl kalbėtojai turi savo kvėpavimą reguliuoti. Plaučiuose visuomet turi būti oro atsarga, o kvėpavimas turi būti pritaikintas prie kalbos. Kalbėti reikia iš lengvo, kad nepritruktų oro. Kalbos metu pertraukos reikalingos yra ne vien fiziniu ir protiniu atžvilgiu. Pertraukų metu paduotas mintis klausytojas pasisavina ir pasiruošia priimti naujas. Tylėjimas pauzos metu kartais veikia galingiau, negu stipriausi tonų akordai. Tokių pauzų metu kyla tylūs, bet gilūs klausimai.

Kalbėtojas kai ką gali pasakyti ir savo mimika (veido išraiška)!

Yra kalbėtojų, kurie kalbos metu nekreipia dėmesio, ar jo kas klausо, ar ne. Bet kalba nėra monologas, ji reikalauja tam tikros nuotaikos, ir tuo ji skiriasi nuo paskaitos. Nuo kalbos pradėjimo tarp kalbėtojo ir klausytojų prasideda dvasinė kova. Kalbos klausimas reikalauja protinio įtempimo. Kalbėtojas turi būti geras psichologas, turi žinoti ką, kuomet, koku būdu ir kam turi pasakyti. Tokiu būdu gali susidaryti tarp kalbė-

THE RESPONSIBILITY OF OFFICERS AND MEMBERS

Much has been said and written of the duties of the officers in building their council and in administering its affairs in a way to attract and hold new members. It is right and proper that responsibility in this matter should rest with the officers, for, after all, were they not chosen to do the work? And when assuming office, did they not swear to carry the responsibilities of office? Still, a member in the rank — if he is a loyal, active Vytis — should not assume that to the officers belongs all responsibility. It is up to him, surely, to do his part. This he will do if he is sincere.

Every member has responsibilities, too. The greatest of these can concisely be stated in the following words: Freely and whole-heartedly to cooperate with the officers in the vital matter of building the council. In a very real sense, the officers only plan and inspire and lead, just as the officers of an army can only plan and inspire and lead. Without an army of loyal, eager, active, courageous "soldiers", little can any group of soldiers accomplish. No doubt, we firmly believe: **Cooperation and coordination are the essential requirements of success in any effort. This is a fundamental truth.**

At this time, with the heartening inflow of new members, the members in the ranks have another responsibility; namely, to be present whenever possible at the regular meetings of the lodge. This they can do. No meeting is stimulating — even tolerable — with but a few members present! There is nothing more depressing to a new member than to walk into a scantily filled room. Immediately his enthusiasm for the Knights of Lithuania, created the evening he was initiated, vanishes. The new member, in such instances, is wholly justified in exclaiming, "If the experienced members do not come to the regular meeting, why should I".

In conclusion, may I urge every officer and member of every council in the Knights of Lithuania organization to get squarely behind the Membership Drive Committees in their vital task of bringing in new members, and stimulating the lodges to greater activity. And may I also urge with equal emphasis that, after the members have been brought in, every officer and every member do everything possible to — **KEEP THEM IN.**

EVERY LITH. FAMILY SHOULD READ VYTIS

Four

KAIP PAŠALINTI NEMALONŲ BURNOS KVAPĄ

Nemaža sutiksime žmonių, kurie turi nemalonų burnos kvapą. Tas sudaro daug nepatogumų bendrauti su žmonėmis. Nemalonų burnos kvapą turinti žmogų tuoj žino visa apielinkė. Ir vengia su juo susitikti. Bet kaip pašalinti nemalonų kvapą? Pirmiausia svarbu sužinoti, del kurios priežasties turim nemalonų kvapą. Jų gali būti nemažai!

Dažniausia kalti sugedę ir nevalomi dantys. Mat, valgant visada palieka tarp dantų maisto dalelių, kurios burnoje pradeda pūti ir išduoda nemalonų kvapą. Jei būtų tik ta priežastis, tai užtenka burną skalauti po kiekvieno valgymo, o vakarais ir rytais išvalyti dantis su šepetuku. Blogas kvapas greit pranyks.

Bet švariai dantis užlaikant gali būti blogas kvapas. Jis neretai pasitaiko del burnos išgedimo. Šio reiškinių pažymiai toki: pirmiausia parausta dantų smegenys, patinsta ir pradeda kraujoti. Vėliau tai vienoj tai kitoj vietoj pratrūksta ir išbėga pūlių. Pratrūkti gali dantų smagenys ar burnos gleivinė. Liežuvis apsitraukia gelsva plėve. Kartais skauda galvą, patinsta liaukos, pakyla net temperatūra. Tada iš burnos eina nemalonus kvapas. Kad pašalintume tai atsiradusį nemalonų kvapą, reikia burną dažnai skalauti drungna ramunėlių ar šalavijų arbata. Yra ir daugiau skystų, vartojamų pūliavimui pašalinti, bet, jei burnos išgedimas bus nedidelis, pakaks ir ramunėlių arbatos.

Blogas kvapas atsiranda ir del skorbuto! Skorbutas gi kyla del netinkamo maitinimosi ir užsilaikymo. Dar permaža pas mus kreipiama dėmesio į maistą. Dažnai į paraginimus pajvairinti maistą numojama ranka ir pasiteisinama „mūsų tėvai ir tėvų tėvai taip gyveno ir buvo sveiki“. Jaunimas taip negali sakyti. Kas turi nemalonų burnos kvapą, tas ypač turi susirūpinti tinkamu maistu. Jų maistas turi būti labiau augalinis, jie turi stengtis kuo mažiausiai valgyti mėsos. Nereikia nusiminti, kad pradėjus vartoti tokį maistą, dar labiau pradeda burna dvokti. Tai netdukus praeina. Maisto pasikeitimas verčia greičiau iš kūno pašalinti susirinkusius ankščiau vartoto maisto likučius. Šiuo atveju blogas kvapas atsiranda ne burnoje, bet eina iš vidurių. Kada organizmas priprata prie naujo maisto, blogas kvapas savaime pranyksta.

Nemalonų kvapą turi ir tie, kurie serga cukraus liga, kaulų gėla ar džiova. Tiems ligonims maistas taip pat turi didelės reikšmės.

Čia reikia paminėti ir pažandžių liaukų susirgimai. Kvapas, kilęs del puliuojančių migdolų uždegimo, yra taip charakteringas, kad gydytojas, vos įžengęs į kambarį, tuoj pasakys kokia ligal! Esant migdolų uždegimui tenka kreiptis į gydytoją.

Blogas kvapas gali kilti ir del įvairių nosies ligų, nors ir atrodo, kad kvapas eina iš burnos. Apsirikti lengva del to, kad dažniausiai susirgimas yra nosies gilumoje. Nosis gi tuštumas susisiekiama su burnos tuštuma, tat dalis oro, kuris įgauna nemalonų kvapą del nosies susirgimo, patenka ir į burną. — „LIEPSNOS“.

Vytis

PALINKĖS TĒVIŠKĒS KRYŽIUS

PRANAS SABEIKA-SANGIS

Vasara skubinosi už tolimųjų pietuose rymančių šilų. Išsivedžiau popiete galūlaukėsna arklius, kur snūduriavo skarotašakės eglės, paslėpdamos visą rudeninę miško gūdumą. Supančiojau, paplojau bėrei ir juodžiui per sprandą, užsimečiau apinasrius ant peties ir įlindau miškan.

Kaip ramu čia ir gera! Kažkur genys kapoja medį, iš kažkur mišku ataidi piemeniukų daina. Čia pat dvelk-telna vėjelis, ir auksinis lapas besisupdamas nusileidžia žemyn...

Lendu į mišką giliau. Už tankynėlės, girdžiu, kas atsikosti. Pagaliau pamatau senuką Raškį begrybaujautį.

— Sveikas, tėvuk! Ar nepavargsti beraudamas baravykus, juk reik lankstyti ir lankstyti? — klausiau.

— E, vaikeli, prie miško nuo mažens gyvenu — pripratau, nors, tiesa, jau lyg ir jaučiu kažkokią naštą... O ką gi pats gyvas beveiki?

— Ganau. Atsivedžiau pamiškėn arklius — tegu pasistiprina, nes ryt turės mane pavežti į stotį.

— Ar tai jau išvažiuoji? — paklausė!

— Jau, tėvuk, važiuosiu vėl miestan mokyti...

Senukas pasistatė beveik pilną baravykų kašę ant samanų, atsisėdo ant kelmo ir pradėjo kimštis pypkę. Aš stovėjau prie storo ąžuolo ir lupinėjau jo surumbėjusią žievę.

Pro medžių viršūnes nutraukė mėlyna padange girksėdamos gervės, sužandindamos kažkokį vasarinį ilgesį...

— Taigi, vaikel, išvažiuoji vėl mokyti, — pradėjo senukas, uždegdamas kvepiančią kempinę priklimštą pypkę. — Bepiga dabar ir mokyti: sava žemė, sava valdžia — viskas sava. E, kitaip buvo seniau, kada nė grybo pasiraut žmogus sava valia negalėdavai, o apie mokslą baudžiauninkui nė kalbos...

— Ar, senuk, atmeni baudžiovos laikus? — paklausiau.

— Ne, vaikel, aš jau nebeatmenu, tik mano tėvai man visą išpasakojo ir iš seniau užsilikusieji paminklai apie tai kalba. —

Čia vėl senukas nusikosėjo, užtraukė gilų dūmą ir pasakojo toliau:

— Va, kad ir mūsų laukuose stovįs senas, baigęs griūti kryžius, ar, manai jis nieko neprimena? Primena, vaikel, ir daugel primena!..

Ėmiau prašyti, kad papasakotų šio senojo palinkusio kryžiaus istoriją.

— Matai, čia seniau buvo didelis dvaras, kurį valdė piktas, kaip gyvatė, ponaitis, labai smailas prie panelių. Mūsų tėvai tada buvo jo baudžiauninkais. Vat, mano tėvas, jau man gerokam pusberniui ir pasakojo, kad senis Valys turėjo labai gražią dukterį, kurią ponaitis norėjo prisivilioti. Bandė visai patraukti prie savęs dorąją mergaitę, bet nesisekė. Ana, mat, mylėjo tikro baudžiauninko sūnų, dorą, jauną ir stiprų vaikina. Ponaitis, tai sužinojęs, liepė jį pakarti. Tačiau ir tai nieko nepadėjo: mergaitė pasidarė dar labiau neprieinama, kaip šių šimtmečių miškų gūduma. Kada ponaitis vertė ją jėga jam atsiduoti, tai ji laukuose ten ir mirė, išsaugodama savo tėvų, savo ir gimtųjų laukų garbę ir meilę. Ji liko ištikima savo dievams ir savo luomui. O paskui jos senis ir pastatė aną ąžuolinį kryžių toj vietoj, kur ji žuvo...

Senukas gailiai atsiduso, iškratė iš užgesusios pypkės pelenus ir atsistojo. Aš padėkojau už papasokatą mūsų liūdno praeties faktą, o jis man atsisveikindamas patapšnojo per petį ir dar pakartojo:

— Taip, vaikel, niekad nereikia užmiršti savųjų dievų!..

Jis nulindo tankumynais tolyn, lyg tas pasakojimas mano širdin. Apsisukau ir grįžau palaukėn, nes jau miške pynėsi vakaro pilkuma.

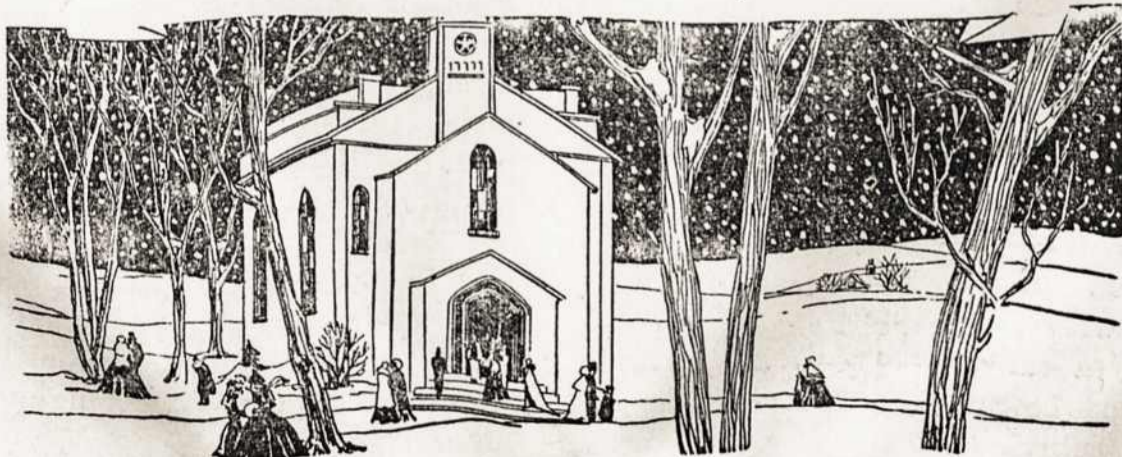
Pro eglaičių šakas šmėkstelėjo zuikis; kažkur sučirškė paukštelis, ir vėl tyla...

Išeinu palaukėn. Saulė jau nuslinkusi už kalnelio, ir tik raudonas, lyg aguonos žiedas, dangus dar žymi jos nuriedėtą kelią. Tame lelijavai kruviname fone ant kalnelio rymojo senas, palinkęs kryžius...

Ryte, kai saulėtekis rengėsi pražydyti laukinės rožės žiedu, tėvas truktelėjo vadeles, o bėrė ir juodis lyg nenoromis pradėjo traukti vežimą. Kai važiavo pro pakrypusį kryžių, paprašiau sustoti ir išlipęs pasimeldžiau...

Dabar aš mieste ir be galo pasiilgęs savo tėviškės. Kada tik rašau namo laišką, aš visuomet matau aną vyšniavą saulėlydį ir palinkusį ant kalno seną kryžių, o galvoje tuoj iškyla berūkas senukas Raškys ir jo žodžiai:

— Niekuomet nereikia užmiršti savųjų dievų ir savo luomo. Amžinai išsaugoti savo tėvų, savo ir gimtųjų laukų garbę ir meilę!..

tojo ir klausytojų ryšis. Kalbėtojas turi žinoti, jog jis kalba į minią, kuri kartais yra skirtinga savo dvasia ir įsitikinimais.

Taigi dar kartą reikia pabrėžti, kad neužtenka visa tai žinoti, reikia dar šioje srityje ir lavintis. Besilavinant galima išlyginti visus trūkumus. Bet lavinimasis turi būti sistematingas. Pirmiau reikia kitų kūrinių garsiai skaityti. Garsus skaitymas — tai pirmas pasiruošimo laipsnis, yra tai balso prietaisų gimnastika. Pirmiau reikia lavinti garsų ištarimą, paskui klausą, kvėpavimą ir t. t.

Be to, reikia lavinti atmintį, kad kalbėtojo protas būtų pilnas paruoštų argumentų ir minčių. Geriausiu retorinio lavinimosi būdu yra vispusiškas lavinimasis ir savo proto galių vystimas!

Kalbos esti visokios: visuomeninės, religinės (pamokslai), teisinės, politinės ir kit. Kiekviena jų reikalauja specialaus pasiruošimo. Tų kalbų klausytojai būna skirtingi, todėl ir kalbėtojams taikomi įvairūs reikalavimai. — ALFUS.—, „J. D.“

NAUJI LIETUVOS SVEČIAI

Buvo laikai kada iš Lietuvos pas mus atvykdavo svečiai su lietuviybės misijomis. Buvo Dr. Basanavičius, kan. Tūmas, adv. Yčas, adv. Vileišis, prof. Biržiška ir kiti. Visi jie mus ragino neužmiršti Lietuvos, lietuviškos kalbos, ir gyventi savo tėvų dvasia.

Bet laikams bėgant viskas keičiasi; pasikeitė ir Lietuvos svečiai ir svečių misijos. Pirmuosius tokius naujosios kartos svečius mes pamatysime 1937 m. vasarą, kada sulauksim būrį Lietuvos sportininkų, atvykstančių atmokėti vizitą Amerikos Lietuviams — sportininkams, kurie juos vizitavo 1935 m ir tuomi užmezgė draugiškumo ryšius su Lietuvos jaunimu. Toks jaunųjų pasikeitimas vizitomis, turi didelę reikšmę lietuvių. Kada jie vieni kitus pažins arčiau, ir sueis į artimesnius santykius, prasidės jų bendradarbiavimas, tada sustiprės tarp Lietuvos ir Amerikos Lietuvių tas jausmas, kuris buvo lyg pradėjęs atvėsti, senosios kartos veikėjų eilėms retėjant.

Vėliausiai gautos iš Kauno žinios praneša, kad Lietuvoj jau paskirta būris sportininkų. Dabar tas būris lavinamas netik rungtyniuoti, bet ir dainuoti. Vėliau iš to būrio bus išrinkta 15 gabiausių jaunikaičių, kurie keliaus į Ameriką. Prie jų, galbūt, prisidės ir lakūnai su sklandytuvais, tai yra bemotoriniais orlaiviais, kad Amerikoj pademonstruoti savo gabumus; iš tų vienas bus lakūnas, J. Pyragius, aukščiausio laipsnio sklandytojas šiaurinėj Europoj. Jis su sklandytuvu yra išbuvęs ore net 23 valandas, be nusileidimo.

Sportininkai atvykę Amerikon nuvyks į Washingtoną padaryti vizitus Lietuvos Atstovybei ir valstybės prezidentui Roosevelt, sudėti vainikus prie Nežinomo Kareivio kapo. Atvykę Chicagon, sudės vainikus prie Dariaus-Girėno paminklo.

Kelionėje iš rytų į Chicagą, sportininkai sustos ir pakeliui šiose kolonijose: New York, Boston, Detroit, Cleveand, ir Pittsburgh.

Šitą sportininkų žygį Lietuvoj remia bendrai visos srovės, be skirtumo. Būtų labai geistina, kad ir Amerikos Lietuviai tuos svečius sutiktų, priimtų, ir jų misiją paremtų bendrai, be srovių skirtumo.

Šis rengiamas žygis yra tai vaisius Advokato Jono Borden-Bagdžiūno, Amerikos Lietuvių Sporto pirmininko ir igaliojimo, kelionės į Lietuvą.

Amerikos Lietuvių Sporto Komitetas.

LIETUVOS VALDŽIOS SKIRIAMOS STIPENDIJOS MOKSLUI VYTAUTO DIDŽIOJO UNIVERSITETE

Praėjusią vasarą būdamas Lietuvoj turėjau progos pasikalbėti su Jo Ekselencija valstybės Prezidentu A. Smetona ir Ministeriu Pirmininku p. Tubeliu. Be ko kito, pasikalbėjimuose pareiškiau pageidavimą, kad Lietuvos valdžia skirtų kelias stipendijas jauniems Amerikos lietuviams studentams, ypatingai tokiems, kurie jau yra mokinęsi, ar bent turi palinkimą žurnalistikon. Į šį mano pageidavimą man buvo pažadėta imtis tam tikrų žygių.

Sugrįžęs iš Lietuvos gavau žinią, kad Lietuvos valdžia jau paskyrė Amerikos lietuviams studentams net penkias stipendijas. Tai žiniai tarpe studentų greitai išsiplatinus, pradėta man siūsti klausimai, kaip tai: kas apmokės kelionę, kas duos pragyvenimą ir t.t.

Kad galėčiau aiškiai ir teisingai atsakyti į man siunčiamus klausimus, tuojau parašiau į Lietuvą prašydamas suteikti man informacijų tuose ir tiems panašiuose klausimuose. Pastaromis dienomis gavau atsakymą, kuriame nurodoma, kad: „Visi tie, kurių aplikacijos bus rastos tvarkoje, gaus apmokėtą trečios klesos kelionę į Lietuvą; kad mokslas bus teikiamas dykai; kad pragyvenimui stipendiantai gaus po 200 litų per mėnesį! O jei studentai turės gabumo ir šį bei tą parašyti Lietuvos laikraščiams, tai dar užsidirbs savo reikalams“.

Iš to kas yra aukščiau pasakyta, yra aišku, kad čia gera proga Amerikos lietuviams studentams netik veltui įgyti mokslo, bet dar aplankyti savo tėvų žemę, susipažinti su Lietuvos pažanga, kultūra ir ekonomija. Toki studentai grįžę Amerikon, galėtų angliškoj spaudoj aprašyti Lietuvos ekonomišką gyvenimą, ir reikalui atsiradus, toje pačioje spaudoje apginti Lietuvą nuo nepamatuotų politišku užpolimų, kurie dabar laikas nuo laiko politiškujų priešų yra skleidžiami, o mums neturint išsilavinusių ir su tikrenybe susipažinusių žurnalistų, tuos neteisingus ir nepamatuotus prasimanymus nėra kam užginčyti.

Stipendiantams mokslas bus duotas Vytauto Didžiojo Universitete, kuris yra lygus Europos ir Amerikos universitetams, ir visur turi pripažintus kreditus. Aplikantai privalo mokėti lietuvišką kalbą ir raštą. Galutinų žinių ir informacijų stipendijų reikale, kreipkitės:

Mr. JOHN B. BORDEN, 2201 W. Cermak Road, Chicago, Illinois.

MUZIEJAUS RŪMAI

Žemaičių sostinėje Telšiuose, ant Mąščio ežero kranto, kur prieš amžius stovėjo didžiųjų Lietuvos kunigaikščių Telšių dvaras, o vėliau Lietuvos didikų kunigaikščių Sapiehų rūmai, žemaičių visuomenė statosi žemaičių muziejaus rūmus.

Jis skiriamas sukrauti ir apsaugoti nuo sunykimo žemaičių krašto istoriniams, etnografiniams ir liaudies meno turtams, žemaičių krašto senovės, jos didingos praeities buičiai atvaizduoti. Tai bus monumentalus pastatas, išpuoštas freskomis ir viržais.

Žemaičių kraštas turtingas vertingais senovės turtais. Neapsakomos vertybės yra išgabentos svetur, tačiau jų dar kol kas yra labai daug ir šiaudinėje pastogėje. Dabar ryžtamasi žemaičių krašte sukurti kultūros židiniai ir kaip galint daugiau tų turtų surinkti ir apsaugoti ateičiai.

Muziejaus statybos protektorius yra min. Tomkūnas.

THE MAJORITY VIEW

"Lithuanian Youth Should Use English"

JOSEPH BOLEY

What shall be our answer to that burning question on Lithuanian speech among us fellow Americans? Oh, yes, it is really a burning question. It gets us into hot water quite frequently. We get reprimanded now and then for not speaking Lithuanian where required, and when we do speak it, we are sometimes afraid that we might be misunderstood.

Let's be practical, the modern American will say. Away with all superficial ideology; away with all tradition! The test is whether the thing is practical.

It was suggested in the columns of this journal recently that the Lithuanian language can become very useful on some occasions. For instance, politicians, during an election campaign can, and do, thank their lucky stars, if they are able to address their fellow constituents the owners of those precious votes, in the native tongue. The effect is much more genuine when they make the appeal in Lithuanian. It somehow "strikes home" to us much more deeply, even though we may be more familiar with English than with Lithuanian. With the utterance of the opening word "Gerbiemieji" there is a definite link established which it would take many paragraphs of the English speech to duplicate.

It is probably the same sort of feeling that you have when travelling through a foreign country, you meet somebody from St. Louis. St. Louis! You eye him up and down in wonderment. —"So you're from St. Louis! Well, well!" You repeat again and again, because you are so greatly appreciative of the fact that you have met a fellow countryman. Of course, in all your life you have never seen St. Louis; you have never been near it. But that doesn't alter your feelings. The young man from St. Louis is like a long lost brother to you because you appreciate the bond of understanding that becomes of ever so much more value in a strange and distant land.

Yes, when the gentleman-politician comes to a Lithuanian meeting and, after the preliminary clearing of the throat, he pronounces "Gerbiemieji," with that one word he presents, as it were, his credentials and the audience is ready to listen to him.

That is very fine, we must admit. That proves that Lithuanian is practical to the politician. But how about us? We cannot be greatly enthused by anyone's opportunistic use of the native tongue. Vote getting is a very poor reason for the rest of us to be worrying much about the language. After all, the great majority of us can get along without it. Most of us are not politicians. In the majority of cases our daily employment takes place in establishments where English and only English, is the "sine qua non."

Our business and social life is becoming more intertwined with other nationalities and we can get along admirably with the proper, and even not very proper, use of the English language. What, then, would be the purpose of resuming the study and the use of our mother tongue, especially once we have taken to our wings and established ourselves away from the original home nest? We also recognize the fact that the study of any language requires more time than we have on hand and we need more frequent opportunities to use it then we, in our swift and breathless manner of living, can come in con-

tact with. Furthermore, it will not bring us one solitary extra dollar and that, really, should be as good a test as any.

No, we shake our heads and with a forlorn look into space. We admit that in the United States of America all that we need is English, and the cultivation of any other language is a waste of time. Of all places, here in America we cannot honor tradition for tradition's sake. The American born Lithuanians, too, are independent in their views, just as the general voting citizenry of this country now no longer have any qualms about deserting the old party affiliations of their parents. It now requires but a pretext of a reason for Democrats to turn Republicans, or vice versa; in these days, mostly vice versa.

So, in our case, we have interest in preserving, and improving upon, only the worth while traditions of our parents, while casting the rest to the winds! We are all from Missouri. Why should we worry about two languages, if one is enough? Why not become practical and use only the minimum required? Is it all worth while? Can anybody name one good and practical reason for the preservation of the language in question? We doubt it.

Yet we know that unsolved problems harry our conscience and destroy our peace of mind. Let's not have doubts. Let us prove to ourselves that we do not need this language any longer. We would then be able to bury the language without any lugubrious waitings. We would then be able to forget it without experiencing any sense of loss or regret. And we should live happily ever after.

WHAT IS YOUR OPINION?

Every reader of "VYTIS" is urged to write his opinion on this question — "Should The Younger Generation of Lithuanians use the English language".

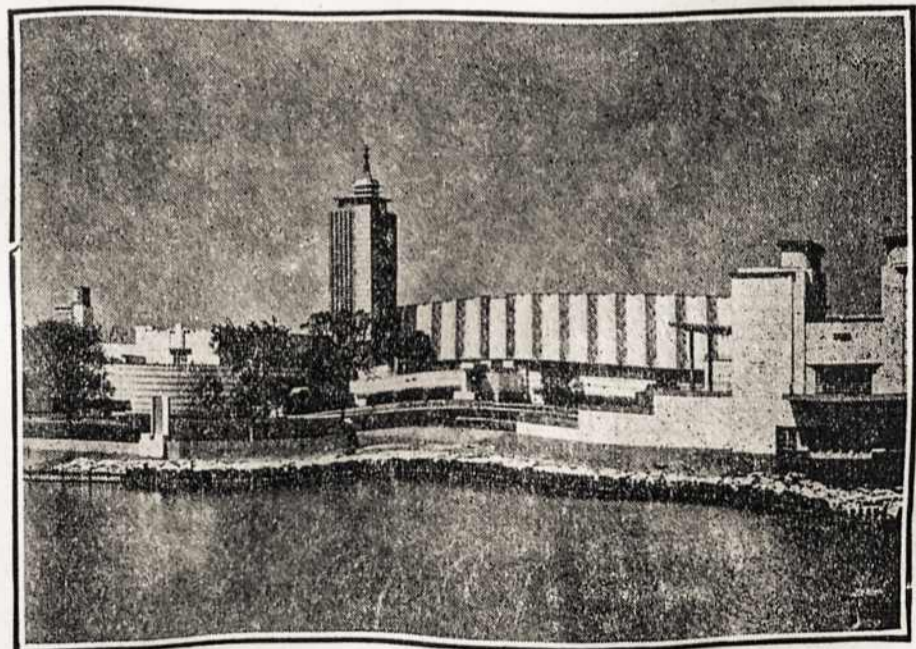
Your answer will appear in the next issue of VYTIS.

TELL YOUR FRIENDS ABOUT

V Y T I S

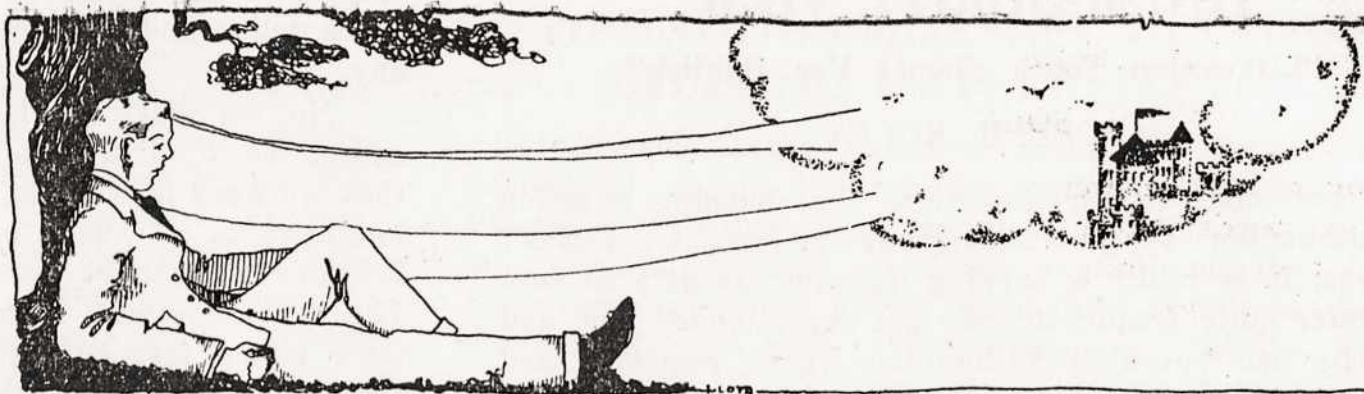
the magazine of AMERICAN LITHUANIANS for the last 23 years.

DO YOU RECOGNIZE THIS SIGHT?

HERE IS A GLIMPSE OF THE "CENTURY OF PROGRESS" THAT AIDED CHICAGO TO DO AWAY WITH SOME OF ITS UNEMPLOYMENT.

DREAMS DO COME TRUE

What to us may seem commonplace is often
the heroic triumph over heartbreaking
difficulties

The other evening I went to the opera. At first the singing, all in Italian, interested me only mildly. Then the chorus disappeared from the stage and left only one man and one woman, young principals, who stood there and sang and sang back and forth.

"How ridiculous," I said to myself, "to sing words which much more naturally could be spoken."

Then, suddenly, I caught a vision. I saw standing there, not a young man and a young woman singing something I could not understand, but the fulfillment of a dream and a struggle of years. I could see these two artists struggling over the intricacies of their vocal lessons, their elocution lessons, their dramatic lessons year after year, holding always before themselves the dazzling picture of an appearance on the stage of the great Metropolitan Opera House of New York, singing a famous role to a vast audience crowding boxes and orchestra and balcony and standing room, and including alike the multimillionaires and bejewelled women of the "Diamond Horseshoe," and the poor Italian immigrant. I could see them spurred and heartened and sustained through weary wearing, toilsome years by a vision of this very night and by the anticipation of the applause that would thunderously acclaim their triumph.

And lo, at that instant the singing ceased and tumult broke forth from the throats and hands of the thousands, from floor to the far-up ceiling.

A dream had come true.

You hear a honk! honk! and what you see passing is a cheap little automobile, the cheapest of them all. You may or may not indulge in a little sneer.

But what does that same humble car mean to another man? What does he see in it? To him, what does it embody, what does it represent, what does it symbolize?

Henry Ford sees in that little car the fruit of years and years of intense study and toil and sweat. He sees in it the triumph of a great economic principle. He sees in it one of the greatest boons ever brought to bent and aching backs and hands wearied and calloused with heavy labor. He sees in it an instrument which has done more than any other instrument to lessen the gap between the poor and the rich. He sees in it the remedy for congested slums and streets of teeming cities. He sees in it the greatest friend

the farmer has ever known. He sees it as the best filler of general pay envelopes in the world. He sees in it a better tonic for the impaired health of city dwellers than the rostrums ever connected by the medical profession. He visions it as the dispeller of loneliness, the stimulator of friendships, the propeller of social intercourse.

It is a dream that came true.

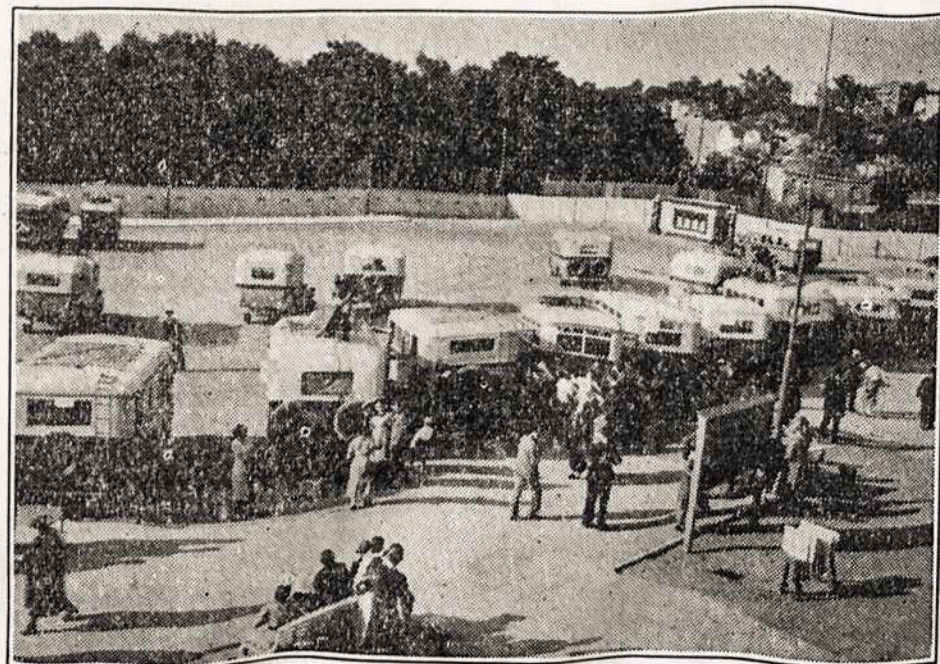
You may be riding by train or automobile through a community and see a humble little bungalow being built. It looks to you a cramped, puny house and you may remark to yourself that you are glad you are not the one who is going to live in such small quarters. Yet that modest bungalow may be the joyous realization of years of dreaming, scraping and saving. To the couple building it, it probably is a veritable castle, a glorious fruition of long-cherished ambitions and ideals. In the hearts and minds of the owners it may be their dream castle becoming a proud reality.

Another dream comes true.

I came away from that opera broader of understanding. I came away with a new and more humane vision, a keener and deeper sympathy with the struggles and aims and ambitions of my fellow-mortals. I came away determined to be less ready to criticise and condemn. I came away feeling that there is much in human hearts that we cannot see with the eye, much that we cannot fathom, when we judge only by superficialities.

Dreams do come true.

B. C. Forbes.

A BUS STATION IN KAUNAS, LITHUANIA.

P A Ž A N G A

Prieš 50 metų, kada Amerika pradėjo stiprėti pasaulio akyse, mūsų tėvai ar seneliai atvyko iš Lietuvos į tolimą šalį ieškoti sau pragyvenimo. Jie buvo paprasti rankpelniai, neturėję jokio mokslo. Priešinga kitataučių nuožiūra ne kartą apsunkino jų norą prisimūšti naujoje šalyje. Po didelio darbo jiems pasisekė pergalėti viešpataujančią įtaką ir taip sukurti savo nuosavybę.

Tik kilni mūsų tėvėlių dvasia skatino drąsiai vesti savo pradėtą darbą Jungtinėse Amerikos Valstybėse. Visur prasidėjo gyvuoti lietuvių draugijos, organizacijos, bažnyčios, mokyklos! Jaunimas tapo tėvų vilties pagrindu. Viskas mums įsteigta, kad mes, šios galdynės lietuviai, nepamirštumėm savo gimtosios kalbos.

Mes privalome sąžiningai įvertinti tėvėlių pastangas, kad galėtume tapti lietuviško ir katalikiško veikimo vadais, turėdami prieš akis garsų obalsį: DIEVUI IR TĖVYNEI.

Vyčių organizacijai daug teko pragyventi iki pasiekė dabartinę savo būklę. Šiandien nemažai jaunuolių klaidžioja, rūpestingai ieškodami priemonių, kuriomis būtų galima išaukštinti lietuviybę. Nepasiseks jiems įvykdyti širdies troškimo, nes nepažįsta tikro kelio. Jeigu nori dirbti tautai, nelauki ateities. Vyčiai padės pašalinti visas silpnybes. Prisirašykite visi! Kartu mes tęsime savo šventą pareigą tolyn.

Ypatingai privalome susidomėti newyorkiečiais. Mūsų 12 kuopa ilgai laukė naujų veidų, stiprios jėgos. Dabar džiaugiamės, kad susirinkimuose dalyvauja daugiau asmenų, žadančių stoti į mūsų kuopą. Linksmia pranešti, jog neseniai į kuopą įstojo: Morta Matažinskaitė, Elena Genvilaitė, Petras Venslauskas.

Ta proga norėtume paskelbti, kad reikalinga daugiau vyrų, nes kitaip skaičius nebus suligintas.

Drąsiai kovokime prieš svetimą įtaką, kuri stengiasi išnaikinti viską, kas lietuviška. Argi Vytauto, Algirdo, Kęstučio, Gedimino, Dr. Basanavičiaus ir kitų lietuvių pastangos liks dabar nevaisingos? Aš esu tikras, kad mūsų širdyse liepsnoja neužgęstančioji protėvių dvasia, kad mūsų gyslose plaukia tyras lietuviškas kraujas ir kad mes visados remsime tai, kas yra lietuviška. Jeigu taip darysime, mūsų pažanga bus didelė.

PETRAS J. VENCLAUSKAS

VYTAUTAS

ŽODIS JAUNIMUI

O, jaunime, pagalvok,
Save dora apšarvok:
Kas gyvena be doros,
Tas pridaro daug žalos.

Būki linksmas, mandagus,
Tavo vardas bus garsus,
Gal saulėta ateitis
Vėl padangėje nušvis.

Dievą, Tėvynę mylėk,
Jai jėgų nesigailėk,
Ir išnyks nakties tamsa,
Užtekės šviesi diena.

Tavo dainos te skambės,
Griaus vargus mūsų šalies,
Šuoliais žengsime pirmyn,
Drąsiai žvelgsime ateitin.

V y t i s —

DIRBTUVĖS PLYŠIAI PILNI AUKSO

Netrukus San Francisco mieste bus užbaigta statyti naujoji Jungtinių Valstybių pinigų dirbtuvė. Atrodo, kad valdininkai turėtų džiaugtis moderniška pastoge, bet, iš tikrųjų, jie truputi nerimauja, nes negali tinkamai išspręsti, ką daryti su senąja dirbtuve, kuri kelioms gentkartėms kalė aukso pinigų.

Neišspręstoji problema liečia vartotą auksą. Mat sakoma, kad senojoje dirbtuvėje, kur buvo daromi milijonai auksinių pinigų, sienų plyšiai pilni aukso dulkių. Tos aukso dulkės yra federalinės valdžios nuosavybė, ir Dėdė Samas norėtų surasti būdą, kaip atsikratyti senos dirbtuvės mūrų, bet neprarasti jose esamo aukso.

Apie kiekį esamo aukso įvairiuose plyšiuose sprendžiame iš praeity padarytų bandymų. Keliolika metų atgal „janitorius“ nušluostė dulkes nuo virš durų esamo langelio, ir tik reikia pamanyti — dulkes perleidus per tam tikrą valymo mašiną buvo gauta aukso vertės šimto dolerių.

Kitą kartą pinigų dirbtuvės užveizda savo raštinėj patiesė naują divoną. Pirmą negu senasis divonas pateko į skudurų sklepą, jis buvo kelis kartus gerai išvalytas. Užveizda labai nustebo, kad jam buvo pranešta, kad jo senam divonuke buvo už su virš šimtą dolerių aukso dulkių.

Ne kartą jau pastebėta, kad aukso dulkės labai kimba prie darbininkų rūbų ir batų. Taip pat yra žinoma, kad aukso dulkės išsivalo ore. Aukso dulkelytės dažniausiai susimeta į kerteles arba ant medžio išdirbinių.

Daug kas yra linkę manyti, kad, jei senoji dirbtuvė būtų patalpinta dideliame katile ir gerai išvirinta, tai katilo dugne rastusi tiek aukso, kad iš jo būtų galima nulieti auksinį katilą, kuris būtų toks didelis, jog esami aukso katilai abiejuose vaivorykštės galuose, kaip sako žmonės, atrodytų kaip puodukas vario centų!

MŪSŲ RAŠYTOJAMS

Gal, pastebėjote beskaitydami praėjusių mėnesių „Vyties“ numerius, kad daugumas straipsnių buvo perspaudinti iš kitų žurnalų. „Vytis“ duoda visiems nariams progą išmėginti savo gabumus rašant originales apsakas, straipsnius ir šiaip rašinėlius. „Vytis“ gaudamas jūsų raštus turi progos spręsti, kurie nariai daugiau dirba organizacijos labui. Lauksime mūsų bendradarbių gyvesnio ir dažnesnio susirašinėjimo. — K. J. S.

LIETUVMYLIS

T Ė V Y N E I

(VILNIEČIO MINTIS)

Lietuva, Tėvynė, šalele gimtoji,
Tave karštai myli mano širdis,
O tėviške miela, Tėvyne brangioji,
Kada mums giedresnis rytojus nušvis.

Ar sugrįš dar amžiai garsaus Gedimino,
Ar Vytauto Didžiojo dvasia dar pabus,
Ar žus piktas vargas, kurs mus kankina,
Ar greit mūsų broliai iš miego atbus?

Tikiu, dar sulauksim mes laimės gadynę,
Išnyks tamsios dienos, vargai žus pikti,
Į šviesų rytojų vainiką nupyne,
Žygiuosim sutikti laimužės dienu.

Nine

MASPETH COUNCIL 110

With the chimes of New Year bells still ringing in our ears, and our resolutions still unbroken, (?) let us prepare for a new year of co-operation regarding the affairs of the council. A new executive board consisting of STEPHEN CHARNECKI, president; JOSEPH GEDRIS, vice-president (but not of vice); ANTHONY GIRNIUS, re-elected treasurer; JOSEPH AUGUSTINAS still our go-getting financial secretary, and ANN YOCIS again our ever-popular secretary. Congratulations and lots of luck are extended to the new board throughout the coming year.

The Christmas and New Year holiday season was filled with merriment and much carousal. Visiting the homes of our members' parents, we rendered songs and hymns; and in return they offered us food and drink. For what, we don't know. Was it to encourage our illustrious singing or to fill our mouths so that we would be unable to utter any more songs. Anyway, we had the better part of the barter. Thanks to those parents who withstood our presence during the holiday season.

Congratulations are in order for Frances Karalus who became engaged to our former president, Peter Cibuls. Your correspondent hopes the big event will come very soon. Speaking on the subject of presidents, it can be said that he's been seen quite frequently in the company of a very charming lady; she is neither a blond nor a brunette. Charles Augustinas, another of the ex-presidents has given Helen Zabielski a hope chest for Christmas. Does that mean anything girls? It seems that the presidents and vice-presidents are the only ones making any headway with "Dan Cupid". — J. M. G.

SO. BOSTON, MASS. — 17 KUOPA

17 Algirdo kuopos priešmetinis susirinkimas įvyko gruodžio 27 d. Vyčių kambary.

Susirinkimas buvo įdomus, įvairios komisijos išdavė raportus, kurie parodė, kad darbas varomas pirmyn.

Teatralės komisijos raportą išdavė Jonas Varnas, pranešdamas, kad ruošiama perstatyti „Vilniaus Sūnūs“ trumpoj ateity.

Debatų ratelis ruošia dabatus: „Verta palaikyti lietuvių Amerikoje“. Debatoriais išrinkta: p-lė J. Norintevičiūtė ir Ona Saudaitė, Antanas Gaputis ir Jonas Varnas.

Plačiai apkalbėti ir naujų narių vajeaus reikalai!

Sportas

Mūsų kuopa, jau antri metai, turi savo nuosavas bowling alleys, kur vakarais nariai linksmi praleidžia laiką. Reikia pažymėti, kad šiais metais turime labai gražias pasekmes. Yra susidare net aštuoni skirtingi rateliai. Vytis Marcijonas Gaputis labai gražiai tvarko bowling. Jam tariame vytišką ačiu!

Be vietinių mūsų kuopa turi du ratelius vaikinų ir merginų, kurie priklauso prie L. Vyčių N. A. Apskr. lygos. Ypač merginos gražiai atsižymi.

Mūsų basketball ratelis šimet įsigijo naujas uniformas su užrašu: „K of L“ ir jau pradėjo žaisti Boston Park Department lygoje. Stenkitis vyrai! Rateliui vadovauja J. Grigas. Jeigu rastųsi tokių lietuvių ratelių ir norėtų išbandyti savo jėgas su mumis, tad prašome kreiptis, o mes sutiksime žaisti.

Privatiškos vaišės

Sausio 3 d! turėjome privatiškas vaišes. Susirinko kuo ne visi vyčiai ir užpildė priruoštus stalus. P-lės B. Kavoliūtė, O. Petrušytė ir L. Čekauskaitė uoliai dirbo ir tikrai suruošė karališką puotą. Senai beturėjome tokias draugiškas vaišes, kuriose dalyvautų tiek vyčių veteranų!

Pirm. P. Razvadauskas pasakęs išžanginę kalbą, pakvietė P. Rakaus-

ką būti toastmasteriu. Kalbas pasakė: p.p. Jonas Mešlis, M. Gaputis, inžl S. Beleshas, M. Grandelis, St. Mickevičius, Al. Neriera, Al. Šidlauskas ir daugelis kitų.

Po vakarienės visi linksmi prisišoko, padainavo ir gražioje nuotaikoje skirstėsi namų linkui. Daugiau tokių puotų!

Nauji Vyčių Valdyba

Šių metų valdybą sudaro sekan tieji nariai: Pr. Karlonaitė, pirm.; B. Strickus, vice-pirm.; M. Grandelis, rašt.; E. Norinkevičiūtė, finansų rašt.; D. J. Averka, išd.; S. Mickevičius ir Al. Šidlauskas — išdo globėjai.

Nauja valdyba turi gražių planų ir išreiškė pasižadėjimą uoliai dirbti. Geriausių pasisekimų!... — R.

PROVIDENCE, R. I.—COUNCIL 103

At the first meeting of the year, the newly elected officers took their positions. We know that they will do everything with the greatest of their ability for our council.

Here, I would like to express the council's appreciation and thanks to our former officers for their faithful work during the past year, especially our former president John Kuprevicius to whom we are greatly indebted for his services to our council.

Although we have not as yet formed regular bowling teams, due to impossibility of obtaining alleys, we are willing to play outsiders with our temporary teams.

In the very near future, we expect to be given a club room in our nearly completed parish school in which there will be bowling alleys, pool tables, ping-pong tables, etc. This is an excellent selling point to this council to bring in new members for the Silver Jubilee Membership Drive. — M. F. B.

**SO. WORCHESTER, MASS.
COUNCIL 116**

Well another year has passed into the annals of the past. The first bit of news is a resolution. Resolved: that I write more frequently to the Vytis, telling of the activities of the little council way back east.

Our last monthly meeting was, as you probably know, the annual meeting. Practically a new slate went into office for this year.

The new officers are: JOSEPH BIELAN, President; JOSEPH BALAKA, Vice-President; GEORGE DUBICKAS, Secretary; A. RAWKESKUS, Fin. Sec'y; FLORENCE MANASAS, Treasurer; JOSEPH GODEK, Marshal.

With a little cooperation from the members, I think, that our small council will accomplish a great deal of undertakings with success.

In case you don't know yet — our "Floradora Girls" walked off with the first prize at a recent Amateur Show sponsored by the Athol K of L.

One of our oldest members, a past president of our council, has left us due to business pressure. We hope that he will rejoin in the near future.

I guess our girls don't trust us any more; imagine having a girl for treasurer, tsk tsk...

We wonder what attraction Athol has. A. K. and G. D. are frequent visitors there, since the mountain climb. Well here's hoping that Santa took care of every Knight.

A monstrous Concert and Dance to take place on the 27th of January for the benefit of the church building fund.

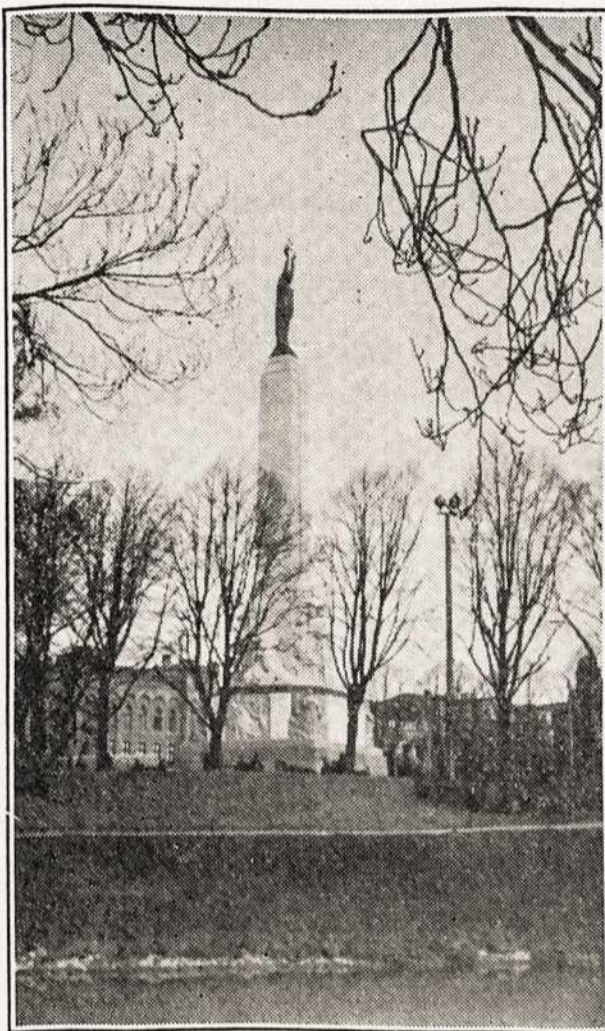
Our new church is nearing completion, and is it beautiful. We expect the dedication and the first mass to take place either late in February or early in March.

Our council has formed a bowling team, both boys and girls teams, and we challenge all councils.

We wonder what became of all the new members that joined our Knights. Meetings are every first Monday of the month you know. Induction of new officers and a swell party for all those that attend this meeting. Don't be attracted by the social but come of your own free will.

**A HAPPY NEW YEAR TO ALL!
HALTER HINCHELL**

LAISVĖS STOVYLA

**TAI VIENAS IŠ KAUNO MIESTO
PAGRAŽINIMŲ.**

**MEMBERSHIP DRIVE
RULES:**

1. Each member, enrolling a new member and forwarding one year's dues with the application of the new member, receives 10 points.
2. Each member, enrolling a new member and forwarding six month's dues with the application of the new member, receives 5 points.
3. No points will be awarded, if the new member's application is forwarded with dues for less than six months.
4. Members, whose dues are in arrears for more than six months, are considered as having been dropped from the membership and will be regarded as new member in this membership drive.
5. A blue application card must accompany the dues of every new member. On the left margin it must be countersigned by the member who gets the new member and is entitled to the points. The financial secretaries of every council are urged to keep a record of all new members and members who have brought in new members. This will enable the Supreme Secretary to make a speedy double check up in case of necessity.

CHICAGO, ILL.—COUNCIL 24

At the last council meeting, December 15, the Executive Committee for 1937 was chosen. The new committee is composed of: J. Glebauskas, President; Tekla Karwalis, Vice-President; Joan Daniunas, Secretary; S. Lackawicz, Treasurer; Stephany Kaznauskas, Financial secretary; Florence Jaukstis and Al. Zebrauskas, Trustees.

The new officers were inducted at the farewell party that the Council gave its old president, Lon Labanauskas, Dec. 29th at the Council clubrooms. Labanauskas is leaving for Lithuania where he will receive an all-expense scholarship. The Council will miss its virile, spirited leader.
—J.G.

OMAHA, NEB.—COUNCIL 66

We hope we haven't been forgotten. It really has been a long time since you've heard from us, but your correspondent will be more faithful (New Year's resolution) from now on.

With the installation of new officers, things will start happening around here, believe you, me!

Those elected to offices were: Chaplain, Rev. Joseph Jusevich; President, John Baltrusaitis; Vice-President, Felix Smolsky; Secretary, Helen Jesonis; Financial secretary, Joe Kansler; Treasurer, Katherine Kansler; Sergeant-at-Arms, John Bluvus; Publicity Chairman, Frances Lukas.

Plans are getting under way for a gigantic variety show to be given some time during February. Helen Jesonis is in charge with Lydia Bovick, Frances Bazis, Stella Sabutis, John Baltrusaitis, and John Bluvus assisting her.

HERE AND THERE (Mostly here)

Seen dancing together at a recent party of ours: Lydia Bovick and Charles Kusleika, Pat Didik and Bill Bovick. And can they dance? . . . December 13th all the knights turned out for the Dedication Banquet held at the Parish Hall where many of the K of L girls served. Lovely dinner, wasn't it? . . . ! Wonder why Genevieve and Tillie Akromis have not been attending meetings lately... John Bluvus must be an awfully good "bouncer" . . . What would Caroline Balkus do without Frances Bazis?

—Fran.

Eleven

HERRISON-KEARNY, COUNCIL 90

With much celebrating and merry making we ushered in a New Year, and turned to a calendar that reeks with red letter days, promising to be a rip roaring year of activities. Incidentally, I base my prophecy on the fact that we proudly announce our Twentieth Anniversary. Thus having the reason, time, and place, we intend to make the sky our limit. So watch for our announcements of many novel and interesting affairs—then come and join our celebrating.

To the officers of 1936 I extend sincere congratulations on a very successful year. And to the new executives lots of luck.

Meet our new officers:

Willie Grinevicius, President; Veronica Kemizis, Vice President; Peter Miller, Secretary; Jean Nelson, Fin. Secretary; Anthony Saviskas, Treasurer; K. Kazlauskas, Sgt.-At-Arms; Ann Stankus, Rookie Barauskas, Correspondents. — DASH.

KENOSHA, WIS. — COUNCIL 38

With gala holidays over, we again can concentrate on the serious things of life. For instance, to have a 100% attendance at all our future meetings and to participate in all social activities given by the Lithuanian youth.

The first dance this year, held at the Parish hall, was given by the K of L's. It was a grand success and by all means it was obvious everyone had a good time!

The Committee in charge were: Alex Ramanauskas, Tony Druktenis, Walter Plutas and Anne Rimkus.

NEWS!! Oops — it seems our handsome Charles Stulgaitis has decided to become a butcher and has opened a Grocery and Meat Market. Best of luck Chuck, and listen members, let's show Chuck what loyal support means.

— ANNE RIMKUS.

ATHOL, MASS. — COUNCIL 10

Congratulations to our new officers for the year of 1937: Paul Shatos, President; John Ceponis, Vice President; Joseph Salkauskas, Treasurer; Alice Chibas, Recording Secretary; Martha Nevadonsky Financial Secretary; Paul Quader, Sergeant-At-Arms; Father Juraitis, Spiritual Advisor; Margaret Davidonis, Correspondent.

A winter carnival will be held during this month, providing we

have some New England winter, with snow. Invitations will be sent out to surrounding councils to attend these affairs, as soon as weather permits. The committee in charge is Frank Judis, chairman, Estelle Burbaba, John Petrosky, Winnie Chifas, Margaret David, Charles Strapakas, Pat. Strapakas, and Paul Shatos.

Both the boys and girls bowling teams have been doing fine work in this sport. They have met the Worcester council team several times, and have played S. Worcester team the sixteenth of January. Any other councils wishing to arrange games, will be more than welcome. — "MARGIE"

CICERO, ILL. — COUNCIL 14

The ever industrious Cicero Council bided the old year "adieu" with a finale of success and began the new year with a promise of even a greater year.

The one single event that topped all others of 1936 was the Thanksgiving Eve Dance, profit of which reached heights that have been reached only during the pre-depression days. No little commendable remarks may be passed on the members of the committee for their successful effort: John Kasulaitis, Emily Aleksionas, Francis Radomskis, Stanley Kiškūnas, Peter Links, and Mrs. Helen Kiškūnas. Honorable mention might be made of Helen, who joined the committee voluntarily and showed a remarkable output. Her husband, Joseph Kiškūnas also helped the committee. The council, of course, cooperated diligently as a whole.

Since 1936 commemorated the Parish's Silver Jubilee, the council donated \$75.00 to the parish and had a \$25.00 ad in the Silver Jubilee Yearbook, in which appeared our photograph.

Being a hospitable champ council, it regrets having no opportunity to prove such this year — since there is no league. However, the council thanks the district for presenting the trophy, at the last district meeting, due us since the 1935-36 season.

The present officers are:

Rev. S. Valuckis, Spiritual Advisor, reelected; Tom Davis, chairman; Bernice Rimkus and Stanley Kiškūnas, vice chairmen; Marianne Dainis, secretary; Florence Paulaitis,

treasurer, starting her third year in that capacity; Mary Rakos, second year as financial secretary; trustees — Anastasia Jauksa, Roy Eisen, and John Daniels.

The next event that we are looking forward to is the Chicago district celebration of St. Casimir's day, which is to take place in our parish.

As far as the membership drive is concerned Cicero is ready and willing and hope to be one of the winners.

A final word to the council members.

BOOST THE COUNCIL WHERE EVER YOU ARE!!!

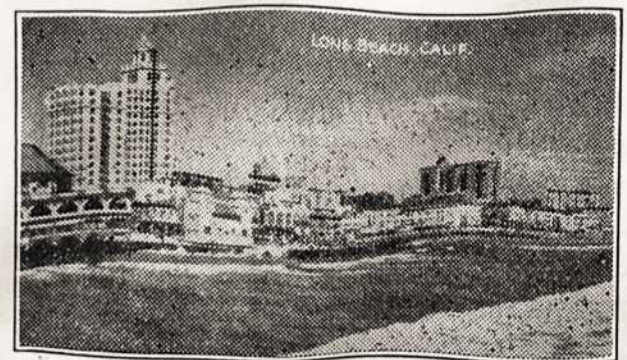
NEW YORK and NEW JERSEY ATHLETIC BOARD

At the annual sports meeting held in Jersey City, plans for a very active year were enthusiastically discussed. And without the slightest doubt the athletes will be given every opportunity to make this a sporting year. Basketball, ping-pong, track, and swimming, are being encouraged, and with a little aid from Councils competition should be very interesting. To top things there will be the Athletic Team coming from Lithuania to compete against our youth. So every effort will be made to build up a team that will do us justice. Therefore we urge each Council to send delegates to every meeting and be fully informed of all plans, so all your athletes would be given the chance of making the team.

May I both congratulate and sincerely wish success to the executive board which is serving for the fourth year.

Charles Bason, President, Jersey City; Alfred Thomas, Vice President, Maspeth; Ann A. Stankus, Secretary, Herrison-Kearny; Jack Remeika, Treasurer, Newark; Anthony Mažeika Correspondent, Brooklyn.

— DASH.

A GLIMPSE OF LONG BEACH, CALIFORNIA.

THE SUPREME SECRETARY REPORTS

During December 1936 the following dues were received:

Cicero, Illinois, C-14	\$3.80
Waterbury, Conn., C-7	6.40
So. Boston, Mass., C-17	2.60
Chicago, Ill., C-8	.50
Dayton, Ohio, C-96	5.62
Providence, R. I., C-103	5.10
Newark, N. J., C-29	5.15
Athol, Mass., C-10	12.40
Brooklyn, N. Y., C-41	2.60
Worcester, Mass., C-116	3.50
Worcester, Mass., C-26	10.17
Columbus, Ohio, C-125	1.07

The Financial Secretaries of the different councils are urged to remit the dues as soon as collected. That will insure prompt and proper delivery of Vytis.

The Membership Drive will continue to May 1, 1937.

The Supreme Council suggest that all local councils change their membership drive plans to conform with those of the Center.

MARQUETTE K of L ELECTS NEW OFFICERS

The annual election of new officers was held last Tuesday evening, at a meeting held at the Nativity Parish Hall, 68th St. and Washtenaw Avenue.

Since the former President, Jack L. Juozaitis, refused to be a candidate for re-election, John J. Shimkus of 6925 S. Maplewood Avenue was elected the new Chairman. Other officers were: Miss Frances Juska and Walter Raginis, Vice-Pres.; Miss Aldona Kopuscis, Rec. Secretary; Walter Dambrauskas, Fin. Secretary; Jack Juozaitis, Treasurer; Ed. Birgelis and Stan. Sukis, Sergeants At Arms; and Miss Aurelia Rubas and Lucille Minelga, Correspondents. The meetings are to be held every Tuesday evening, at the Nativity Hall, at 8:00 P. M.

The annual Midwinter Dance is being held on Sunday, January 31st at the Parish Hall. The committee for the dance is composed of F. Snekutis, T. Giedraitis, J. Malas, A. Rubas and Jack Juozaitis.

Plans are being made for the new membership Drive which will begin February 1st. The committee will be composed of all the officers, with Rev. P. Katauskas as Chairman.

A. R.

GREAT NECK — COUNCIL 109

Knights and Knights-ladies:

Allow me to present our new executive board:

Alexander C. Wesey, President; Charles J. Yonelunas, Vice President; Frances L. Zorski, Secretary; Charles H. Budris, Treasurer; John C. Masulis, Financial Secretary.

That is the way it goes and may they all fulfill their duties without any trouble. Our Charlie Yonelunas was defeated in the race for pres. by Al. Wesey by two votes. Therefore, you will agree he deserves to be vice-president, since there is a wonderful chance of our present president going to Florida to recline in the beams of sunshine!

Mr. Budris was re-elected to a position he has held for two years without any trouble, and we are all confident that he has filled that position well and will do so again. Mr. Masulis was also re-elected, for we could not find a suitable opponent for him. Believe me you it is some job to keep track of dues and back-dues and checking up on members.

Miss Zorski was elected secretary through unfair practices, so we think. Her opponent was her brother and she defeated him by a margin of one vote. They would put brother versus sister on an important position like that, (where the weaker sex always win) More power to you Miss Zorski.

The chairman of the house committee was also re-elected. "Cot" Yuska (brother of Johnny Zorski) allowed himself to be talked into his position. After a half-hour of debating (he would not accept the position) he finally greed that his dear ol' "Alma Mater" really needed him to take care of all furniture and sundry.

Miss "Chippie" Chipinskas should fill her new position well for now she will have all the right to argue with us, as Sergeant-At-Arms, and may she never bawl me out for things unnecessary. Therefore, allow me on behalf of the members to wish the executive board a warm and welcome position in our club. We will do our best.

Allow me to mention the fact that our semi-formal dance will be held in May at the Community Hall, which I am sure many of the knights will remember. After all, it is not MIKE'S! The boys have promised to wear tuxedos if the

girls promise not to autograph their bosoms with names and red paste that they use on their faces.

So with lotions of love and happiness to all, we remain the club containing members with a better line than any we have heard, a club containing the best-looking members we have ever seen; a club containing the most smiles I have ever seen. In other words, we are proud of our club.

LIL JONATHAN.

Attention! Chicago District Councils

This year, St. Casimir's Day will be celebrated in Cicero by all the Lithuanian Catholic Youth of Chicago and suburbs.

Council 14 is extending an advance cordial invitation to all to participate in this Yearly Event, the first Sunday in March.

Detailed information will be published at a later date.

10 BEST PICTURES OF 1936

A list of what they consider the 10 best pictures of the year has been compiled by a vote of the Young Reviewers of the National Board of Review. Some 300 boys and girls, ranging in age from 8 to 17, indicated their preferences by vote in this order:

"The Great Ziegfeld," "Anthony Adverse," "San Francisco," "Romeo and Juliet," "The Charge of the Light Brigade," "Mr. Deeds Goes to Town," "The Story of Louis Pasteur," "The Devil Is A Sissy," "The Last of the Mohicans" and "Mary of Schotland." Runers up included "The Green Pastures," "Fury," "Swing Time," "Ramona" and Charles Chaplin's "Modern Times."

„VYRŲ ŽYGLIAI“ — naujas Lietuvos vyrų dvisavaitinis laikraštis. Redaktorius — dr. J. Leimonas. Savo įžanginiame straipsnyje laikraštis pasisako, kad rengs vyrų visoms gyvenimo sritims... ugdys Lietuvos vyrus lietuvišiais katalikais, gerais šeimos, valstybės nariais, garbingais savo darbo pareigoms žmonėmis..“

„LIEPSNOS“ — Lietuvos pavasarininkių laikraštis skiriamas vien moterims. „Vyriausiasis šio laikraščio uždavinys bus padėti Lietuvos mergaitėms pasiruošti būti geroms savo krašto pilietėms, sąmoningomis ir uoliomis Kristaus sekėjoms ir tvargomis bei pažangiomis auklėtojoms ir šeiminkėms“.

WATERBURY, CONN. — 7 KUOPA

Paskutinis 1936 m. mėnesinis susirinkimas įvyko pirmadienį, gruodžio 28tą. Prisirašė šeši nauji nariai: W. Daunis, C. Sauris, C. Re-meika, S. Kidulas, J. Ramanauskas ir E. Čepulis. Kuopos narių skaičius be galo didėja. Jaunimas gerėjasi klubo pertaisytais kambariais ir rašosi prie Lietuvos Vyčių. Todel gi šiomis dienomis pradėtas naujų narių vėjus, kuris baigsis vasario mėn. pabaigoj. (Kodel neprailginti kuopos vėjus iki gežužės m. 1. d? — Red). Bus skiriama keturios dovanos pri-rašiusiems daugiau narių.

Pakalbėjo atsilankę svečiai: Kun. D-ras J. Starkus ir Kun. A. Jogminas iš Mariampolio Kolegijos ir Kun. B. Gauronskas, pareikšdami gražius linkėjimus. Aiškiai pasakė gerb. svečias Kun. D-ras J. Starkus, kad organizuotas jaunimas tai mūsų parapijų, mūsų tikėjimo, mūsų tautos ATEITIS. Perskaityta Vyčiam švenčių linkėjimai nuo Kun. J. Kripo iš Hartford ir nuo D-ro J. Leimono

Nutarta artimoj ateity įvykdinti „Ping-Pong Tournamet“. Dalykas pavestas W. Daunio nuožiūrai

1937 metams išrinkta sekanti valdyba: Julius Vilčiauskas, Pirmininkas; Jonas Raugalas, Vice-pirm.; Marcelė Andrikis, Prot. Raštininkė; Marė Orintas, Kisierius; Marė Mažeika, Fin. Raštininkė; Kazys Karinauskas, Maršalka; Marcelė Andrikis, Korespondentė!

— AKIS.

CHICAGO DISTRICT NEWS

A capacity crowd witnessed the season's opening performance of Dainos Choir! The 150 voice choir, under the direction of Mr. Rakauskas, was so enthusiastically received that a 2 hour show was extended to 3 hours. Their presentation was a musical comedy "From Schubert to Swing", written by Miss Tekla Kancewich.

Few weeks after this successful performance, the members of the choir were guests of honor at a social, which was given by the District at The Cicero Community Hall.

The next concert of the Choir will be April 18th at Sokol Hall, 23rd Kedzie Ave.

The District has accepted Cicero's invitation to observe St. Casimir's Day at Cicero on Sunday, March 7th. It instructed Miss Bernice Rimkus, vice-president of Cicero council, to present the order of the Day at the next District meeting.

Reverend M. Urbonavičius, District spiritual advisor, informed the District that Vytautas Grove has been given for a K of L Day, which will be July 5th.

Since the District will not have a basketball league, it was decided to sponsor a tournament. Further information about it will be given by the Sport Commissioner at the January District meeting.

— DIST. REP.

NEWARK, N. J.—COUNCIL 29

Election returns gave us the following officers: President, Casimer Washkevich; Vice-President, Joseph Pladis; Secretary, Adele Baron; Treasurer, Anita Karch; Financial Secretary, Helen Jasukaitis. Congratulations and Best Wishes for successful terms in your official capacities.

It was surprising to note the many declinations of nomination for office. File this for future reference: Nomination does not necessarily mean election. We have also a new Athletic Board headed by Adam Bieksha. We are rooting for you and waiting for you to start those somersaults you do so well.

There will be another card party and social in honor of the new officers some time next month! Those of you Newark members who failed to attend the last one, you can't stay away again—you're missing a lot of fun.

Girls, gather around while I relate to you a narrative about one of our members gifted with a paternal instinct. It was an evening of the Christmas season. The living room was engulfed in the mellow light spreading from the gaily decorated Christmas tree. There were candles on the mantel and a spirit of cozy hominess was in the air. I picked up the tiny white bundle and gently laid it in his waiting arms. They wrapped themselves around the soft body, holding it close. He stood so for a moment, and the gleam in his eyes as a joy to behold. Presently his arms began to rock the dainty creature, and from his lips came the soothing tones of a lullaby. I looked on happily—and never in my life have I wished more for a camera. Why? So I could take a picture of . . . . . holding my baby doll. Really, I wish you all could have seen him. His name on request, unless.....

We shall meet again through the pages of Vytis. Goodbye for a little while.

—Adele.

DAYTON, OHIO — COUNCIL 96

The Bowling Party held on December 13th was a big success. Kavy, what about some practice before the next Bowling Party on January 10th? It sure does look bad when the weaker sex beat you. Who was the girl who kept rolling her ball down the gutter, so that the Pin Boy had to put a pin in the gutter for her.

The Party given by Joe Goldick and Joe Sink after the meeting on January 3rd was grand! Games and dancing were enjoyed. Music was furnished by the K of L Orchestra. Our members sure do like the "Polka" dances.

Three new members joined at this meeting. Stanley and Mary Martinis and Mary Miller. Hope you stay with us a long, long time.

A Mass for one of our deceased members Joe Kelacius, who was killed in an automobile accident, will be offered on March 17th. All members please take note and make an effort to receive Communion on this day.

Get busy and sell some tickets for the Euchre to be held on Jan. 22nd in the Church Hall.

A Committee was elected for the Silver Jubilee Convention to be held in Dayton this year. Those on the Committee are: Anthony Alexinas, Mary Zaker, Frank Gudelis, Joe Sink, Joe Norejkas, Ann Goldick, Sally Milaskawitz, Victor Willimaitis, Joe Joe Goldick, Charles Waliuszis, Bernedetta Sluzinas, Mary Sink. Helen Zilinskas was elected secretary for the Convention.

The Committee is planing on making the Silver Jubilee Convention an outstanding one. — H. A. Z.

WHAT HAVE YOU DONE FOR THE MEMBERSHIP DRIVE?

— V y t i s

ŠOKO IKI MIRĖ

Viename Čekoslovakijos miestelyje neturėdami kur dėti laiko gyventojai prasimanė šventę su šokiais. Vienas žmogelis susilažino visas tris dienas be paliavos su savo žmona šoksiąs. Susilažino ir šoko. Galop, trečią dieną staiga bešokdamas sukniubo savo žmonai į glėbį ir mirė.

40.000 DOLERIŲ VIENAM PAŠTO ŽENKLUI

Per šiemetinį Amerikos filatelistų kongresą Clevelande filatelistas Gerardas Beekman patriotiniais sumetimais pasiūlė surinkti filatelistų tarpe 40.000 dolerių, už kuriuos būtų nupirktas labai retas pašto ženklas. Šis ženklas išlaikytas 1856 m. Britų Gvijanoje.

Šis pašto ženklas siūlomas įgyti Smithsoniano Institutui Vašingtone. Šiuo laiku tasai pašto ženklas priklauso mirusio amerikiečio Arthuro Hindo palikuoniui ir gresia patekti į svetimųjų rankas.

KELNIŲ MOKESTIS

Britų finansų ministeris pagaliau rengiasi ateinančiais metais panaiškinti seną, vadinamą kelių mokesčio įstatymą. Tai mokeskis už tarnus, dėvinčius kelnes. Už kiekvieną tokį tarną reikia pagal tą įstatymą mokėti apie 4 dol. per metus. Tokio mokesčio Anglijoje surenkama per metus 1 milijoną dolerių.

KĄ DAUGELIS VYRŲ GARBINA

Ką daugelis vyrų gerbia?

Viename vyrų pasitarime buvo iškeltas šitoks klausimas: ką mūsų vyrai daugiausia garbina? Atsakymų buvo daug ir labai įdomių.

Vienas šviesuolis atsakė kad vyrai daugiausia garbina moterį. Moteris jiems esanti viskas. Kitas, jaunas darbininkas, manė, kad daugumo mūsų vyrai lenkia savo galvą ir kelius prieš pusbonkę. Vyrai atiduoda buteliukui visą savo širdį ir sunkiai uždirbtą centą. Trečias tvirtino, kad vyrai daugiausia garbina pinigą. Už pinigą mes parduodam garbę ir sąžinę; pinigui aukojam artimo gerovę

ir net savo tikrojo brolio gyvybę.

Tuo tarpu pasikėlė vienas senūnukas, kurs lig šiol klausėsi kitų nuomonės ir tarė: „Netiesa!

Mes, vyrai, daugiausia garbinam ne moterį, ne pusbonkę ir ne pinigą... Būkim atviri! Mes garbinam daugiausia patys save, kiekvienas savo asmenį, savo „aš“.

Ir jis ėmė gyvais pavyzdžiais įrodinėti, kad net visi tie, kurie garbina moterį, pusbonkę, pinigą ir kitus dievaičius, daro tai ieškodami ne kitų labo bei gerovės, bet vien tik savo asmeniško patogumo, savo asmenišką naudą.

Kai senukas pabaigė, visi nutilo. Niekas nesiėmė prieštarauti.

— „V. Ž.“

KADA ATSIRADO LIETSARGIS?

Sakoma, kad lietsargius išradė kinai prieš daugelį tūkstančių metų. Bet jie beveik visus dalykus yra išradę... Europoje apie lietsargius pirmą kartą išgirsta 1580 metais. Bordeaux kronika, parašyta prancūzų rašytojo Gaufreteau, pasakoja, kad italai, eidami į laukus, vartoja lietsargius, gindamiesi nuo saulės ir lietaus. Lietsargiai buvo nepaprastai dideli ir sunkūs. Kiek vėliau anglas S. Fox išrado lietsargiams lengvesnius kotus ir iš to užsidirbo didelius pinigus.

KREPŠINIS. Rankvedis išmokti „krepšinio“ žaidimą, arba mūsiškai sakant — „basketball“.

Parašė dr. K. Savickus, išleido Kūno Kultūros Rūmai,

Leidiny s rūpestingai suredaguotas. Daug braižinių ir smulkmeniškų paaiškinimų. Dr. K. Savickus pereitą vasarą buvo Lietuvoje ir ten būdamas parašė. Grįžęs iš Lietuvos dr. K. Savickus vėl praktikuoja advokatūrą Chicagoje.

Jauniausias Karalius

Jugoslavijos karalius Petras II yra jauniausias Europos karalius. Šių metų rugsėjo mėn. jam sukako 13 metų. Jis turi dar penkius metus lankyti mokyklą, kol galės būti pilnateisis savo krašto valdovas.

Nuo žmogžudžio rankos žuvus Jugoslavijos karaliui Aleksandrui, vienuolikos metų Petras turėjo grįžti iš Anglijos. Jo du jaunesni broliai nekantriai laukė tėvo sugrįžtant, bet nebesulaukė. Karalienė niekaip negalėjo prisiversti pasakyti savo jaunesiems sūnams, kad jų tėvelis jau niekuomet nebesugrįš. Vienuolikos metų Petras, kuris dabar buvo karalius ir viską turėjo žinoti, pasiėmė ir šią pareigą...

Jauniausias karalius dabar jau trečiojo gimnazijos klesėj. Petras II — gabus berniukas. Jis jau kalba laisvai prancūziškai, angliškai, vokiškai ir rusiškai. Žinoma, jaunasis karalius gerai moka ir savo krašto, būtent, serbų, kroatų ir slovėnų kalbas.

Karalius puikus plaukikas. Gerai šaudo, joja ir važinėja ski. Mėgstamiausia jo profesija — mechanika. Jis pats pasigamina sau radio aparatą.

Karalius Petras II nepaprastai darbštus. Jis punktualiai keliasi kas rytą ir pradeda savo gana sunkią ir varginančią fizinę mankštą. Po keleto valandų bėgiojimo, gimnastikos ir bokso Petras II tuoj sėda prie knygų ir studijuoja politiką, administraciją, ekonomiką, istoriją, kalbas ir kitus mokslus.

Toks yra keturiolikos milijonų gyventojų valstybės sosto paveldėtojas.

Jau šimtas metų kaip skamba Giesmė „Pulkim ant Kelių“

Mėgiamiausi lietuvių katalikų bažnytinė giesmė yra „Pulkim ant kelių“, giedama visose bažnyčiose prieš sumą. Šios giesmės autorius kunigas Antanas Strazdauskas miręs 1833 metais, palaidotas Kamajuose, N. Lietuvoje. Švenčiant 100 metines sukaktuves, lietuviai jam pastatė gražų paminklą.

A.L.R.K. FEDERACIJA

Popiežiaus palaiminimas.

Praėjusį rudenį lankėsi Romoje Kun. Jonas J. Jakaitis, M.I.C., Marjonų Provincijolas Amerikoje, kuriam teko garbė matytis su Jo Šventenybe Popiežium Pijum XI. Jo Šventenybė, sužinojęs apie mūsų Amerikos lietuvių katalikų veikimą ir jo vadus, malonėjo suteikti savo specialinį palaiminimą dr. Antanui Rakauskui, A.L.R.K. Federacijos Centro Pirmininkui. Tokį pat specialį Jo Šventenybės palaiminimą yra gavęs ir Federacijos Centro Sekretorius.

Konferencijos.

Federacijos apskričiai yra raginama šią žiemą ar pavasarį surengti lietuvių katalikų konferenciją (seimelį) ir jį apsvarstyti aktualiūsios dienos klausimus. Konferencijoms referatai galėtų būti šiais klausimais: 1) Katalikiškojo fronto stiprinimas; 2) Socialinio teisingumo vykdymas geriausia priemone kovai su komunizmo pavojum; 3) Organizacijų stiprinimas ir katalikiškos spaudos platinimas. Šiuos klausimus paduodame tik pavyzdžiui. Konferencijų rengėjai, be abejonės, ras kokius dalykus paduoti svarstyti.

Visuomeniški kursai.

Jau laikas nors kartą rimtai susirūpinti visuomeniškų kursų steigimu bent didesnėse lietuvių kolonijose. Tuo reikalu turi rūpintis apskričiai ir skyriai. Šiemet kursuose reikėtų dėstyti socialinius, ekonominius ir politinius klausimus. Paskaitoms pagrindą reikia imti iš popiežių enciklikų „Rerum Novarum“ ir „Quadragesimo Anno“. Nebut pro šalį, jei kuriuose ir Lietuvos istorija, literatūra ir mūsų tautos aktualesi reikalai būtų dėstomi.

Vasario 16 diena.

Vasario šešioliktoji — tai Lietuvos Nepriklausomybės šventė. Kaip kitais metais, taip ir šiemet Federacijos apskričiai ir skyriai turi pasirūpinti, kad kuoiškilmingiausia paminėti šią didelę mūsų tautos šventę. Tikrai būtų nepatrijotiška ir net negražu, jei kuri lietuvių kolonija tos šventės nepaminėtų.

Kur bus patogu Vasario 16 d. paminėjimuose rinkti aukas, jas reikia skirti persekiojamųjų Vilniaus krašto lietuvių reikalams, nes dabar pašalpa jiems yra būtina reikalinga. Ši sykį patariame rinkti aukas, o ne vien tik platinti Vilniaus pasus ir ženklelius.

SCOUTS BUILDING 'CITY' FOR THEIR JAMBOREE

WASHINGTON, — Construction of a new American 'city' within the National capital has just started here. It will house thousands of Boy Scouts from every state who will hold their National Scout Jamboree next June 30 to July 9. Headed by Harvey A. Gordon, National Director of Engineering, the Scouts own engineering service is busy making preliminary plans and surveys.

The federal government is lending the Scouts some 350 acres of its property on both sides of the Potomac River, nearly all within view of the Capitol, the Washington Monument and the Lincoln Memorial. A more inspiring camp site could hardly be found.

President's Participation.

Here on Columbia Island the Jamboree Troops will pitch their tents. They will live together for ten days enjoying an unusual program of camping, pageantry, sightseeing and national functions in which it is hoped the President of the United States, as well as foreign ambassadors and leading persons at the nation's capital will participate.

The grounds surrounding the Washington Monument will be available for demonstrations and massed gatherings of the Scouts. Here an arena, seating 25,000, will be erected for afternoon and evening displays. Complete flood lights and an amplification system will be provided.

Each Troop is bringing its own tentage and the Jamboree will be a show of camping methods used throughout America. The Scout's engineering service is releasing a manual on the construction of tentage, sleeping bags, and will tell what gear each Scout should bring and what will be furnished here.

City of 25 Villages.

To visualize the extent of the work just begun, one might imagine the Jamboree grounds as a city comprising 25 small villages. Each "village" will house a sectional camp of 34 Jamboree Troops each having 33 Scouts and three leaders. Together with the sectional leaders

each "village" will house 1,260 persons.

Each section will have its own commissary disbursement depot, like a country store; its own post office and its own "trading post" where souvenirs post cards, ice cream, films and the like may be purchased and where laundry may be deposited. Each sectional camp will have its own hospital with a complete medical staff, and a food depot in a 40 by 80 tent where trucks will leave the Scouts' enormous food supply. Deliveries of perishable foods will be made twice daily to insure freshness.

Special Water Supply.

The "Jamboree City" will have its own water supply. Eight miles of main will bring a million gallons of water daily from three water sources in the District of Columbia and nearby Virginia. Every precaution will be made to safeguard the health of those at the Jamboree. More than 20,000 feet of sewage disposal lines will be needed for removing all shower and kitchen waste. Pit latrines will be provided for each Troop where possible. In other cases scavenger cans will be used and disposed of in early morning hours.

The "Jamboree City" will be connected with the outside world through a 15-trunk-line switchboard at the general headquarters. Eighty lines from this board will connect the sectional camps as an internal communication artery every hour of the day. In addition, each sectional camp will have its own pay station phone. Through a special communications division, parents in distant cities will be able to speak to their sons within a few minutes no matter where they might be located on the Jamboree grounds.

General headquarters will contain a main post office, main hospital and ambulance staff and telegraph office for ordinary telegrams and press dispatches. Many newspapers will be represented by Scout correspondents and the Scouts themselves will publish a daily newspaper of 50,000 circulation.

HUMOR JUOKELIAI

Karaliaus Vaistai — King's Medicine

GIMINĖ

Onytė (žiūrėdama pro langą): Ma-ma, mama, tetulė ateina!

Motina: Ar giltinė ją čion atneša!

Onytė: Mamyte, bet ji naša didelį ryšulį!

Motina: Na, tai bėk greičiau, vaikeli, pasitik, pabučiuok tetulei ranką! Mat, vis giminė...

Keli žmonės važiuoja viename vagono skyriuje. Vagono langas atidaras. Viena ponija kreipiasi į sėdantį prie lango poną šiais žodžiais:

— Būk tamsta toks malonus, uždaryk langą, nes gydytojas man sakė, jei man važiuojant langas bus atidaras, tai aš susirgsiu ir mirsiu...

O ponui atsistojus langą uždaryti kita ponija ėmė rėkti:

— Prašau tamstą palik langą atidara, nes uždarius langą, aš užtrokšiu kaip bematant.

Dėl to kilo didelis barnis, kuris palengva virto vienos ponios plūdimu kitos. Tada senis žydas taip patarė kitiems keleiviams:

— Tuoj uždarykime langą: tada mirs viena ponijū; paskui atidarysime langą, tada mes atsikratysime kita ponija, ir tuo būdu atrasime ramybę.

— Motiejau, kokia tai valstybė? arba tauta šansai?

— Iš kur tu tai ištraukei?

— Skaičiau laikrašty: „Jeigu kiltų naujas karas su Lenkais, tai šansai bus mūsų pusėj“.

Kaimietis mušė besispardantį asilą.

— Liaukis, žmogau, turėk žmogiškumo, — įsikišo praeivis.

— Įdomu, kaip asilai vieni kitus užstoja, — piktai atšovė kaimietis.

Išdykęs vaikinys išlipęs į kaimyno kriaušę skina kriaušes. Kaimynas tai pastebėjęs ima bartis:

— Ak tu ištvirkėli! Lipk tuoj žemyn! Palauk pasakysiu tėvui. Kur tavo tėvas?

— Ogi čia pat, gretimaj obelė, — drąsiai atsako vaikinys.

KAREIVINĖSE

Viršila į naujokus:

— Klausykite akis išpūtę. Gimnastika suteikia kaulams lankstumą, stiprina organizmą, palaiko sveikatą ir pailgina gyvenimą.

Atsiliepia naujokas Ickus.

— Ponas viršila! Mano bočiai ir probočiai nežinojo jokios gimnastikos. ir...

— ... ir todėl vis ligi vieno senai jau išmirė, — pertraukė jį viršila.

UŽUOMARŠA

Senas kaimietis atėjo pas kleboną pasikalbėti apie savo vargus, rūpesčius. Žmogelio būta truputį apykvalio, ir kunigas, netekęs kantrybės, tarė:

— Aš manau, kad tu, seni, nežinai nė to, kas tave sutvėrė!

— Tiesą pasakius, nežinau kunigėli!

Klebonas pašaukė mažą vaiką ir, norėdamas senį sugėdinti, paklausė:

— Kas tave sutvėrė?

— Dievas, — atsakė vaikas.

— Na, matai seni, ar tau ne gėda, jog tu nežinai nė to, ką šis vaikelis žino.

— Tai mat, kunigėli, vaikui bepigū žinot iš kur jis atsirado, nes jis dar neseniai atėjo ant svieto.

GILTINĖ

Viename pėsčios artilerijos pulke buvo majoras, visų labai nemylimas ir visų giltine vadinamas. Stebėtinai dalykas, jis niekad nebuvo sužeistas. Atsitiktinai jis sužinojo, kaip jį pravardžiuoja, ir paklausė adjutantą, kodėl jį vadina giltine. Tasai atsakydamas visaip išsisukinėjo. Tada majoras pakvietė pulko raštininką. Tas ir gi nerėjo išsikalbėti, bet majoras liepė jam stot nuleistomis rankomis ir tarė:

— Aš duodu tamstai tarnybinį įsakymą, pasakyk man, kodėl mane vadina giltine?

— Dėl įsakymo, pone majore, atsakau: todėl, kad tamsta negauni galo!

Growth Of Kaunas Population

Since the Lithuanian Republic acquired its independence, the number of inhabitants of the provisional capital of Kaunas has grown from 75,000 to 135,000. The population is distributed as follows among various races: Lithuanians 60.3%; Jews 26.1%; Poles 4.1%; Germans 3.4%; Russians 3.3%; other races 2.8%. The number of Lithuanians during the past ten years has grown from 58.9% to the present-day proportion of 60.3%, while the number of Jews during the same interval has decreased by 2%.

At the present time there are in Kaunas 20 gymnasia and special schools, about 250 primary school classes; 21 Catholic churches; 12 chapels; 2 Evangelical churches; 2 Russian churches and one Mohammedan mosque. Moreover there are several Jewish synagogues and a number of prayer houses of various sectarians. There are also in Kaunas 1,500 industrial undertakings and 4,000 various commercial concerns.

Amerikos Lietuvių Katalikų Spausdiniai

„AMERIKA“, savaitraštis. Kaina metams \$1.50. 423 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

„DRAUGAS“, vienintėlis Amerikos lietuvių katalikų dienraštis. 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Illinois.

„DARBININKAS“, Šv. Juozapo Darbininkų Sąjungos organas, išeina du kart į savaitę. 366 W. Broadway, South Boston, Mass. Metams \$4.00.

„GARSAS“, Lietuvių Romos Katalikų Susivienymo Amerikoje organas, savaitraštis, P. O. Box 32, Wilkes-Barre, Pa. Kaina \$2.00 metams.

„LAIVAS“, savaitinis Tėvų Marijonų žurnalas. 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Kaina metams \$2.00.

„STUDENTŲ ŽODIS“, Amerikos Lietuvių Katalikų Studentų organizacijos žurnalas. 366 W. Broadway, So. Boston, Mass. Metams \$2.00.

„MOTERŲ DIRVA“, A. L. R. K. Moterų Sąjungos mėnesinis žurnalas. 6747 So. Artesian Ave., Chicago, Ill. Kaina metams \$2.00.

„VYTIS“, Lietuvos Vyčių mėnesinis žurnalas. 4736 South Wood Street, Chicago, Ill. Kaina metams \$1.80.

K of L CALENDAR

January 31, 1937

MARQUETTE COUNCIL 112
ANNUAL MIDWINTER DANCE
6812 S. Washtenaw Ave.

COUNCIL FIVE — CHICAGO ILL.
VALENTINE DANCE

February, 6, 1937

ST. MICHAEL'S PARISH HALL
1644 Wabansia Ave.

April 18, 1937

CHICAGO DISTRICT
KNIGHTS of LITHUANIA

"DAINOS CHOIR"

CONCERT — DANCE

SOKOL HALL

23rd St. and Kedzie Ave.

ATTENTION COUNCILS!

VYTIS will gladly mention your dances and other affairs provided you send in your notices not later than the 5th of each month.

HAVE YOUR --

TICKETS

PLUGGERS

PROGRAMS

POSTERS

LETTERHEADS

ENVELOPES

BUSINESS CARDS

STATEMENTS

BOOKLETS

PRINTED AT

K of L Press

4736 South Wood Street

Chicago, Ill.

LAFayette 6298

BALDUS PIRKITE ROOSEVELT FURNITURE COMPANY

J. P. BERTULIS

PAS MUS BALDUS PERKASI —
VISI CHICAGOS LIETUVIAI —
UŽ TAI, KAD ČIA GAUNA KĄ
JIE NORI!

ROOSEVELT
FURNITURE
COMPANY

2310 W. Roosevelt Road

Chicago, Ill.

M. P. JOVARAUSKAS